EILANDSRAAD VAN ARUBA

Notulen 1966 **No.** 2

NOTULEN

van de openbare vergadering van de Eilandsraad

op dinsdag 21 juni 1966 des avonds om 20.00 uur.

Behandelde onderwerpen:

VOORZITTER: O.S. Henriquez, Gezaghebber.

SEKRETARIS: A.J. Booi, Sekretaris van het eilandgebied.

Aanwezig zijn de leden: E.R.Finck; W.C.Anslijn, D.Tromp, F.D.Figaroa, J.Erasmus, A.I.W.Wijngaarde, A.Werleman, L.Croes, L.V.Britten, J.Geerman, I.S. de Cuba, J.U.Maduro, F.V.Lacle, M.Croes, D.G.Croes, D.Flemming, C.A.Eman, A.Falconi, L.A.I.Chance, alsmede de gedeputeerde D.C.Mathew.

Afwezig zijn de leden: M. de Cuba en Mevr. M.Irausquin, alsmede de gedeputeerde G.A.Oduber.

DE VOORZITTER: Ik open hiermede deze openbare vergadering van de Eilandsraad en heet U allen van harte welkom. Aan de orde is thans agenda-punt 1.

1. Goedkeuring van de notulen van de openbare vergadering van 22 januari 1965.

Zijn er leden die naar aanleiding van deze notulen het woord wensen te voeren?

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag een opmerking willen maken. In de Staten van Curaçao geschiedt het zo dat wanneer leden hebben gesproken, - U weet hoe het toegaat - en er zinnen worden onderbroken dan krijgt U niet bepaald goed Nederlands. Maar degenen, die de notulen op stelt verbetert die zinnen. Hier zie ik dat alles woordelijk wordt opgenomen, dus precies zoals de leden hebben gesproken. Ik meen, dat in de stukken de uitingen van de leden in behoorlijk Nederlands tot uiting dienen te komen. Nu is het gemakkelijker, want het hoeft alleen maar overgenomen te worden van een tape-recorder door een sekretaris en toch krioelt het van de fouten. Dat gaat niet alleen ten opzichte van mijn persoon, maar ten opzichte van elk lid. Op Curaçao is het heel wat anders. Nadat de leden gesproken hebben wordt hun betoog in behoorlijk Nederlands in de notulen vastgelegd. Mochten zij gebruik maken van het landstaal dan moet het ook behoorlijk in de landstaal worden verbeterd. Ik wil een verzoek doen dat het ook hier in de Eilandsraad gebeurt.

DE VOORZITTER: Het voorstel van de heer Eman is dus om niet letterlijk wat op de tape-recorder vastligt in de notulen te verwerken, maar om de woorden van de heer Eman te gebruiken, om hier "behoorlijk Nederlands" van te maken. Dit brengt natuurlijk bepaalde gevaren met zich mee, want dan zou dus een ambtenaar alsnog hetgeen gezegd is door een raadslid gaan opzetten in wat de heer Eman noemt "behoorlijk Nederlands" met alle

risico's dat men achteraf kan zeggen, "dat heb ik zo niet gezegd". Dus Uw voorstel, mijnheer Eman, vind ik een beetje gevaarlijk, want dan kan men achteraf altijd zeggen, "Zo heb ik het niet gezegd". Indien er fouten gemaakt worden in de spreektaal, dan vinden wij het opzich niet eens zo ernstig. Maar als de heer Eman verlangt, dat daar "mooi Nederlands" van gemaakt moet worden, zodat het een heel mooie indruk maakt, dan moet ik U zeggen, dat Uw argument "dat het op Curaçao wel zo gebeurt", ik niet zo direkt weet of de Raad uit wil gaan van het beleid, dat, omdat het op Curaçao wel zo gebeurt, wij het hier ook zo moeten doen.

DE HEER C.A.EMAN: Niet, omdat het op Curaçao zo gebeurt, Mijnheer de Voorzitter, maar omdat het in de Staten van de Nederlandse Antillen zo gebeurt.

DE VOORZITTER: Ik weet niet of dat een gedrachtslijn moet zijn voor de Eilandsraad, maar ik zou hier niet willen afgaan op het verzoek van één raadslid. Als dus de Eilandsraad in de meerderheid er voor voelt, dat een ambtenaar het gesprokene omzet in een andere taal of in andere woorden, dan hebben wij geen bezwaar.
In feite komt het dus hier op neer, Mijne heren, dat de heer Eman voorstelt om de notulen niet meer letterlijk, zoals het op de tape-recorder staat vast te leggen, maar om, de ambtenaar die hiermee belast is te verzoeken het gesprokene om te zetten in "behoorlijk Nederlands", zoals de heer Eman dat heeft gesteld. Mag ik vragen of er andere leden hierover hun mening willen geven?

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, het is inderdaad onprettig, wanneer men lezen moet wat men allemaal gezegd heeft in een vergadering en dat men dan opmerkt, dat men inderdaad dingen gezegd heeft op een wijze, waarop men het niet had willen doen. Er komen grammatikale fouten voor en ook zinsbouwfouten. Ik ben er een voorstander van, Mijnheer de Voorzitter, dat de Sekretaris een zekere vrijheid krijgt om de zinnen te vormen in de geest, zoals dit bedoeld werd. Echter, Mijnheer de Voorzitter, zou ik willen voorstellen als dat gebeurt, dat het dan zodanig gebeurt dat de tape, waarop het gesprokene is opgenomen nog gehandhaafd wordt tot de notulen goedgekeurd zijn. Want zelfs in Nederland, Mijnheer de Voorzitter, waar men veronderstellen mag dat men de Nederlandse taal beheerst, wordt het ook zo gedaan en direkt na het spreken van een redevoering wordt het dan gedraaid en gegeven aan die persoon binnen vijf minuten en dan kan hij alsnog wijzigingen aanbrengen. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, is deze fraktie ook van mening, dat het juist zou zijn als de Sekretaris, zoals ik reeds zei, een zekere vrijheid heeft om het zodanig op te stellen, zoals dit bedoeld werd.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, in verband daarmede wil ik verzoeken om deze zaak goed te bekijken, want een en ander in behoorlijk Nederlands omzetten kan ook inhouden, dat er een andere betekenis aan wordt gegeven. Ik kan hierbij een voorbeeld aanhalen.
Op bladzijde 13 uit deze notulen staat ondermeer een vertaling.
In het Papiaments zie ik hier staan: "Awe, despues di diez aña di autonomia no tin sino mas o menos 2.800 hende ta traha na Lago". Dat zal wel een drukfout zijn. Hier staat, dat er niet meer dan ongeveer 28.000 werkzaam zijn. Dat is natuurlijk een drukfout. Maar iets verder heb ik staan, "mas o menos seis aña largo", dat wil zeggen, "gedurende een periode van ongeveer 6 jaar".
Mijnheer de Voorzitter, hier wordt het vertaald, "voor ongeveer zeer lange jaren". Dat is al een beetje scheef. Mijnheer de Voorzitter, omdat iemand die alleen Nederlands verstaat dit slecht kan lezen.

Hij kan het Papiaments niet verstaan en het gesprokene wordt dus door de vertaling uit het verband gerukt. Dus om de nodige voorzichtigheid te betrachten, zou ik in principe willen hebben, dat het zoveel mogelijk letterlijk overgenomen wordt.

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik geloof, dat het voorstel zodanig verstrekkend is, dat het wel de moeite waard is om dit voorstel in een commissie-vergadering, een huishoudelijke vergadering dus te bespreken, in plaats van hier zo terstond een beslissing over te nemen. Gaarne zou ik dit voorstel naar de huishoudelijke vergadering verwezen zien.

DE VOORZITTER: Wordt Uw voorstel ondersteund, Mijnheer Croes?

Het voorstel wordt ondersteund door de heer Croes, de heer Werleman en de heer Geerman.

DE VOORZITTER: Kan de heer Eman zich ermee verenigen, dat het voorstel verwezen wordt naar de huishoudelijke vergadering?

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb geen bezwaar, dat het verwezen wordt naar de huishoudelijke vergadering, maar ik wil het nog een beetje toelichten en ik wil dit voorop stellen. Zonder dat de bedoeling van de spreker veranderd wordt, zou ik het gesprokene in "behoorlijk Nederlands" en "behoorlijk Papiaments" neergelegd zien. U zei, dat men op een gegeven moment een andere bedoeling, een andere strekking aan het gesprokene zou kunnen geven. Dat is niet de bedoeling. In de Staten gebeurt het ook niet. Men geeft het weer in dezelfde geest, in dezelfde bedoeling als de spreker het heeft gemeend. Alleen, omdat deze dingen neergelegd worden in stukken die door latere generaties kunnen worden gelezen vind ik het van nut, Mijnheer de Voorzitter, dat het wordt neergelegd in behoorlijk Nederlands en wanneer er Papiaments wordt gebruikt, ook in behoorlijk Papiaments. Natuurlijk wanneer een spreker zich uitspreekt vergist hij zich menig maal. Hij onderbreekt zichzelf en hij komt erop terug. Maar degene die het moet vertalen moet het in behoorlijk Nederlands stellen zonder de bedoeling en zonder de strekking en zonder de geest van het gesprokene te verwringen. Dat is mijn bedoeling.

DE VOORZITTER: Zijn er andere leden, die in de tweede ronde het woord wensen te voeren? Zo niet, dan wordt het voorstel van de heer Eman verwezen naar de huishoudelijke vergadering.
Zijn er ten aanzien van de notulen zelf leden, die het woord verlangen? Zo niet, dan zijn deze notulen bij deze goedgekeurd.

b. De notulen van 13 april 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 13 - 4 - 1965.

c. De notulen van 11 juni 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 11 - 6 - 1965.

d. De notulen van 21 juni 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 21 - 6 - 1965.

e. De notulen van 18 augustus 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 18 - 8 - 1965.

f. De notulen van 21 augustus 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 21 - 8 - 1965.

g. De notulen van 21 oktober 1965.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgelegd de notulen van de openbare vergadering van 21 - 10 - 1965.

2. Ingekomen stukken:

a. Vierde Wetenschappelijke Balans van het Werklieden Pensioenfonds naar de toestand op 31 december 1963.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

b. Verslag omtrent het Werkliedenpensioenfonds over 1963.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

c. Verslag omtrent het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen over 1964.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

d. Brief van de Club Orquidea dd. 30 maart 1966 houdende kennisgeving van de oprichting van de "Orquidea Relief Committee" San Nicolaas "Comité hulpverlening brandslachtoffers San Nicolaas).

Op voorstel van het lid L.A.I.Chance en met goedvinden van de Raad wordt het stuk verwezen naar de huishoudelijke vergadering.

e. Landsbesluit van 25 april 1966 no. 7, A.S.no. 5099-b, houdende regeling van de plechtigheden bij gelegenheid van de opening van de zitting van de Staten op 10 mei 1966.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

f. Brief van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Federatie dd. 21 december 1965, waarbij wordt aangeboden afschrift van een brief, gericht aan de heer Minister-President van de Nederlandse Antillen, betreffende de verhoging van de duurtetoeslag.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk verwezen naar het Bestuurscollege voor advies, waarna het stuk behandeld zal worden in de huishoudelijke vergadering.

g. Afschrift van een aan het Bestuurscollege gerichte motie van de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel "St. Thomas" dd. 8 februari 1966, betreffende verhoging van salaris en duurtetoeslag van het onderwijzend personeel.

Op voorstel van de Voorzitter en met goedvinden van de Raad, wordt dit stuk verwezen naar het Bestuurscollege, teneinde daarop haar visie te geven, waarna het stuk behandeld zal worden in de huishoudelijke vergadering.

h. Afschrift van een aan het Bestuurscollege gerichte motie van de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel "St. Thomas" dd. 8 februari 1966, betreffende de salariëring van een bepaalde categorie onderwijzers 3e klasse.

DE VOORZITTER: Aangezien dit een afschrift is van een motie die gericht is aan het Bestuurscollege wou ik U voorstellen het Bestuurscollege te verzoeken haar visie hierop te geven en dan de stukken te verwijzen naar de huishoudelijke vergadering. Kunt U zich daarmee verenigen?

DE HEER F.D. FIGAROA: Ja, Mijnheer de Voorzitter, ik kan mij daarmee verenigen, maar deze stukken dateren van 8 februari 1966. Kunnen wij erop rekenen, dat wij deze stukken zo spoedig mogelijk kunnen ontvangen?

DE VOORZITTER: Wij zullen ons best doen.

i. Afschrift van een aan het Bestuurscollege gerichte motie van de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel "St. Thomas" dd. 8 februari 1966, betreffende de korting op de duurtetoeslag t.a.v. onderwijzeressen gehuwd met ambtenaren.

Op voorstel van de Voorzitter en met goedvinden van de Raad, wordt dit stuk verwezen naar het Bestuurscollege, teneinde daarop haar visie te geven, waarna het stuk behandeld zal worden in de huishoudelijke vergadering.

j. Brief van het Bestuurscollege dd. 13 mei 1966 no. 97U houdende aanbieding van de Projektenlijst tweede fase Ontwikkelingsplan Aruba.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk verwezen naar de huishoudelijke vergadering.

k. Beroepschrift van de N.V. Arubaanse Wegenbouw Mij. dd. 20 mei 1966 tegen de beschikking van het Bestuurscollege van 6 mei 1966 no. 2284 houdende weigering van een vergunning ingevolge de Hinderverordening Aruba tot het oprichten van een steenbrekerij te Canashito.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk verwezen naar het Bestuurscollege, teneinde haar in de gelegenheid te stellen, aan de Raad bekend te maken op grond van welke overweging het verzoek werd afgewezen, waarna het stuk behandeld zal worden in de huishoudelijke vergadering.

l. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening aansluitingskosten Water- en Energiebedrijf (Ab. 1958 no. 20). (Ag.no. 295; bijlage 1966 no. 5).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk verwezen naar de huishoudelijke vergadering.

m. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Invorderingsverordening Aruba 1953 (Ab. 1953 no. 22). (Ag.no. 191; bijlage 1966 no. 9).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk verwezen naar de huishoudelijke vergadering.

3. Brief van het Bestuurscollege dd. 30 november 1965 betreffende aankoop van grond voor de uitbreiding van de Mater Dei Huishoudschool. (Ag.no. 334U; bijlage 1965 no. 63).

DE VOORZITTER: Zijn er leden die naar aanleiding hiervan het woord verlangen?

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik zou alleen maar willen vragen hoe men aan het bedrag van f.9.700 is gekomen, terwijl later bleek, dat de eigenaar niet anders genegen was dan tegen f.18.000 te verkopen.
Was het geraamd door Openbare Werken? Hoe is men tot die prijs van f.9.700 gekomen, want naderhand bleek dat het dubbel had moeten zijn. Hier staat: thans blijkt, dat de eigenaar alleen bereid is tegen f.12,-- per m2 te verkopen. Was er voordien een overeenstemming met de eigenaar bereikt, omtrent de lagere prijs of heeft men dat zo maar geschat zonder zich tot de eigenaar te vervoegen, om daarna tot de bevinding te komen dat de eigenaar niet zo wil verkopen dan tegen een hogere prijs? Ik wil komen tot het resultaat dat er geen maatstaf is tot bepaling van grondwaarde hier.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, wij willen ons niet verdiepen in de procedure, die het Bestuurscollege bewandeld heeft van het vorig jaar tot heden, waarbij het bedrag bijna twee maal zo hoog is. Echter willen wij wel verzoeken, hetgeen wij in het verleden al gedaan hebben, om zoveel mogelijk eerst te onderhandelen en dan een definitieve toezegging te doen aan de partijen. Dit is ook weleens in het verleden gebeurd bij het behandelen van een keet op San Nicolaas hetgeen altijd onprettige situaties met zich meebrengt. Maar over het verzoek zelf van het Bestuurscollege kan ik U zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat onze fraktie het voorstel steunt.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag van het Bestuurscollege willen vernemen of de aankoop van dit stuk grond geen wijziging brengt in het bestaande geprojekteerde verkavelingsplan.
Verder zou ik willen vernemen hoe het staat met de Professor Lorenzstraat daar in de buurt, wordt deze straat nog aangelegd? Hoe zit dat nu?
Iets anders, Mijnheer de Voorzitter, is het ook waar, dat er op dat stuk terrein een bouw-verbod staat? Is het Bestuurscollege hiervan op de hoogte of is het alleen maar de bewering van de een of andere persoon?

DE VOORZITTER: Hebt U "een bouw-verbod" gezegd, Mijnheer Werleman?

DE HEER A.WERLEMAN: Jawel, een bouw-verbod. Enkele jaren terug, ik kan het me nog herinneren, werd de grond daar in de buurt ongeveer á f.4,-- per m2 verkocht en nu is het f.12,-- per m2 geworden. Kan het Bestuurscollege ons mededelen wat de oorzaak is van deze enorme prijsverhoging?

DE VOORZITTER: Zijn er andere leden die het woord wensen?
Dan zal ik thans de heer Eman beantwoorden.
Het bedrag van f.16.000 dat indertijd werd aangevraagd was gebaseerd op een raming door Financiën gemaakt. Achteraf bij de onderhandelingen is gebleken dat het voor dat bedrag niet kon. Wij zijn van mening dat de f.12,-- prijs per m2 een redelijke prijs is, die in deze omgeving wordt betaald.
Dit is dus een heel normale prijs. Het is dus zo, dat de raming die Financiën indertijd gegeven heeft niet afgestemd was op de realiteit. Wij willen gaarne de heer Finck toezegging doen om voortaan eventueel eerst onder voorbehoud te onderhandelen, zodat wij een idee krijgen van het bedrag en ons dan pas eventueel te wenden tot de Raad voor het benodigde krediet.

De heer Werleman vraagt of dit een wijziging met zich meebrengt in het verkavelingsplan. Ik kan de heer Werleman antwoorden, dat dit geen wijziging met zich meebrengt in het verkavelingsplan.
Dan heeft de heer Werleman gevraagd of de weg, de Professor Lorenzstraat zal worden aangelegd.
De Professor Lorenzstraat zal worden vrij gemaakt vanaf de Weststraat tot aan de Driemastenstraat. De gronden zijn nog niet allemaal vrij.
De bedoeling is om deze gronden vrij te maken, zodat deze weg volgend jaar kan worden aangelegd.
Op de derde vraag van de heer Werleman kan ik antwoorden, dat er geen bouwverbod bestaat voor dit terrein.
Zijn er nog leden die het woord verlangen in de tweede ronde?

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik constateer tot mijn voldoening dat door het Bestuurscollege erkend wordt dat men een prijs zo maar heeft gesteld die niet in verhouding staat met de realiteit.
Mijnheer de Voorzitter, wat de aankoop van deze gronden betreft voor uitbreiding van deze school, hebben wij natuurlijk geen bezwaar. Dat had ik allereerst moeten stellen. Ik wil dit nu alsnog stellen.
Van onze kant bestaat daar geen bezwaar tegen, maar alleen wilde ik vaststellen, Mijnheer de Voorzitter, dat er geen maatstaf bestaat ten opzichte van de bepaling van grondwaarde. Straks kom ik terug bij de onteigening op de grondwaarde. Daarom wil ik dit aanhalen als een voorbeeld om straks te kunnen gebruiken ter voldoening dat hier een prijs genoemd werd in afwijking met de realiteit.

DE HEER A.WERLEMAN: In verband met de aanleg van de Professor Lorenzstraat, Mijnheer de Voorzitter, zou ik graag willen vernemen hoe het staat met de aanleg van het oostelijk gedeelte tot aan de Boerhavestraat.
Wordt dat ook aangelegd in de toekomst of wat, Mijnheer de Voorzitter?
Iets anders, Mijnheer de Voorzitter. Wordt bij dit stuk grond ook inbegrepen het stuk grond waarin de Professor Lorenzstraat valt?
Want aan de overkant van de geprojekteerde weg wordt het stuk verkocht.
Wordt ook hiermede dan het stuk verkocht van de geprojekteerde weg, of niet?

DE VOORZITTER: Inderdaad, Mijnheer Werleman, het is de bedoeling, dat ook het stuk grond waar U het over hebt, overgenomen wordt, omdat wij anders geen toegang hebben tot het perceel. Dus het is nodig, dat wij het overnemen om toegang te hebben tot het perceel.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijn tweede vraag, Mijnheer de Voorzitter, was de aanleg van de weg in de oostelijke richting tot aan de Boerhavestraat?

DE VOORZITTER: Mijnheer Werleman, als wij U goed begrijpen, dan hebt U het over particuliere grond. Deze weg moet de eigenaar zelf aanleggen en niet wij.

DE HEER A.WERLEMAN: Ja, ik ben het roerend met U eens, Mijnheer de Voorzitter, maar hoe staat het dan met het stuk in het oostelijke gedeelte, dat van de particulier werd afgekocht? Behoort dat ook tot de geprojekteerde weg?

DE VOORZITTER: Als U het hebt over een stuk grond dat van ons is, dan zullen wij dat moeten aanleggen.

DE HEER A.WERLEMAN: Nu is het van ons, maar vroeger was het aangekocht van een particulier. Dus er is een precedent geschapen. Dat wilde ik maar naar voren brengen.

DE VOORZITTER: Mijnheer Werleman, ik geloof, dat U zich vergist, wanneer U spreekt van een precedent. Dit stuk grond moeten wij kopen om toegang te hebben tot het perceel, anders hebben wij geen toegang tot het perceel, want dan behoort het stuk grond aan een particulier en dan kunnen wij er niet komen.

DE HEER A.WERLEMAN: Ik heb geen bezwaar, Mijnheer de Voorzitter, over dat stuk grond, alleen wil ik erop wijzen, dat er een precedent geschapen is, daar U zegt dat men niet van een particulier terrein kopen mag om een weg aan te leggen. Maar er is reeds een stuk gekocht van de Boerhave-straat tot de weg in de westelijke richting voor een zekere gedeelte, toen is men daar gestopt.

DE VOORZITTER: Maar dat is niet gekocht om de weg aan te leggen, Mijnheer Werleman. Dat is gekocht, opdat wij het recht hebben om tot het perceel te kunnen komen. Anders kan de eigenaar ons verbieden om naar het perceel te gaan.

DE HEER A.WERLEMAN: Ik kan U de tekening aanwijzen, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Ja, ik ook.

DE HEER A.WERLEMAN: In dit geval kan ik alleen maar constateren, dat het bestaande verkavelingsplan niet zal kunnen worden gerealiseerd, ongewijzigd.

DE VOORZITTER: Mijnheer Werleman, in de eerste plaats wil ik hier stellen dat dit geen direkt verband houdt met het stuk grond waar wij het nu over hebben. Maar, Mijnheer Werleman, als U en misschien ook andere leden nader ingelicht wensen te worden over de situatie van andere gronden, die gekocht werden, dan geloof ik, dat het moeilijk is om in een vergadering als deze zonder de tekeningen erbij, zonder dat wij erop voorbereid zijn hierover te gaan discussieren, want ik zie anders dat het gevaar loopt, dat wij hier tot misverstanden komen. Ik zou daarom de heer Werleman en de eventuele leden willen uitnodigen, als zij de zaak precies willen weten, dan zijn wij bereid hen uit te nodigen en dan kunnen wij de tekeningen erbij halen en de betreffende deskundigen en dan kunnen wij precies alles uitleggen en dan kunnen wij altijd nog daarna in een openbare vergadering erover praten.

DE HEER A.WERLEMAN: Verwijst U dit dan naar de huishoudelijke vergadering, Mijnheer de Voorzitter?

DE VOORZITTER: Ik zou U willen verzoeken in verband met de bouw van de E.E.G.-scholen, als U tenminste geen bezwaar hebt, om deze aankoop goed te keuren en dat ten aanzien van de vraag van de heer Werleman, wij U eerst in de gelegenheid stellen bij het Departement Domeinbeheer ingelicht te worden over deze zaak en als U dan nog vindt dat er reden is om de zaak in een openbare vergadering te behandelen, dan kan dat altijd nog. Want U hebt het niet over dit stuk grond, U hebt het over een ander stuk grond, dat wij reeds gekocht hadden, waarvan U zegt dat het een precedent is, enz., enz.
Dus als U dit aan de orde wilt brengen heb ik geen bezwaar. Maar wij zouden graag in de gelegenheid willen zijn om dit eerst behoorlijk te bekijken en U dus behoorlijk in te lichten hierover.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, hieruit blijkt dat wanneer men sommige agenda-punten direkt op de agenda plaatst zonder eerst in de huishoudelijke vergadering te behandelen, dat men niet voldoende ingelicht wordt. Dit is een van de bezwaren die ik eens naar voren heb gebracht en er zijn meerdere punten hier die wij zo à bout portante behandelen en misschien kan het Bestuurscollege ook niet de volledige gegevens verstrekken. Dit wil ik alleen maar naar voren brengen. Ik zal nu genoegen nemen om dit nu te behandelen en dan later wanneer U tijd hebt, Mijnheer de Voorzitter, samen met Domeinbeheer, deze zaak verder bespreken.

DE VOORZITTER: Mijnheer Werleman, ik meen toch wel te mogen opmerken, dat wanneer U zich tot de zaak zelf houdt dan geloof ik, dat er geen enkele bezwaar bestaat om zaken als deze meteen in een openbare vergadering te behandelen. Maar wanneer men van de zaak afwijkt en over andere zaken gaat praten dan de zaak waarover het gaat, dan moet men toch rekening meehouden, dat het Bestuurscollege daarmee geen rekening heeft kunnen houden. Dus ik geloof, dat het argument, dat het daarom beter zou zijn om het eerst in de huishoudelijke vergadering te hebben behandeld, niet opgaat, althans niet wanneer men dus in aanmerking neemt, dat U zich niet tot de zaak zelf beperkt. Maar het is uiteindelijk inderdaad zo. Het is helemaal aan de Raad om de beslissen. Het enige wat ik indertijd gesteld heb is, dat dit soort stukken niet eerst naar de huishoudelijke vergadering behoeven te gaan. Alleen de ontwerp-verordeningen, die moeten daar naar toe. Maar dat betekent dus niet, dat de Raad niet kan beslissen om dit te verwijzen naar de huishoudelijke vergadering. Ik vraag mij alleen af of dat nodig is, want hetgeen U naar voren brengt heeft eigenlijk niets uit te staan met deze aankoop. U vraagt alsnog over een andere aankoop waarvan U meent, dat er een precedent geschapen is en wij hebben geen bezwaar U daarover in te lichten maar dat heeft eigenlijk met deze zaak niet te maken. Gaat U dan akkoord met mijn voorstel, dat wij U apart inlichten over dat ander stuk grond?

DE HEER A.WERLEMAN: Ja, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Zijn er nog andere leden die het woord verlangen? Wenst iemand nog hoofdelijke stemming.
Zo niet, dan wordt dit voorstel zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

4. Brief van het Bestuurscollege dd. 17 februari 1966 betreffende een schenking in verband met het 350 jarig bestaan van het Korps Mariniers. (Ag.no. 11289/1965; bijlage 1966 no. 3).

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik heb wel een vraag met betrekking tot dit onderwerp. Hier staat gesteld, dat het Bestuurscollege een vlaggemast aan de Marinierskazerne heeft geschonken en dit moet duizend gulden kosten. Waarvan is deze vlaggemast dan gemaakt?

DE HEER W.C.ANSLIJN: Señor Presidente, awe mi a tende di un caso di un señora cu un problema hopi grandi. E ta un problema manera basta hende aki na Aruba tin e dianan aki. E señora ta mama di 8 yui y esun mas chikito tin 8 luna. Nan tata a larga nan y el a bay Venezuela of Colombia.

(Vertaling)

Mijnheer de Voorzitter, vandaag heb ik gehoord van een dame met een zeer groot probleem. Het is een probleem, zoals vele mensen hier op Aruba dat hebben in deze dagen. Die dame is de moeder van 8 kinderen en de kleinste is 8 maanden oud. Hun vader heeft hen verlaten en is naar Venezuela of Colombia vertrokken.............

DE VOORZITTER: Mijnheer Anslijn, heeft dit iets te maken met de vlaggemast?

DE HEER W.C.ANSLIJN: Ja, Mijnheer de Voorzitter.
E tata a laga nan sin cent y sin un pida pan den cas. Mi a tende di e caso y mi a yama e señora. El a papia cu mi, y llorando el a bisa mi con e muchanan ta llora anochi di hamber, con nan no ta drumi, con e no sa kiko e mester haci, kiko nan ta haci. El a bisa mi hopi biaha con hende por mata nan mes, mata nan familia. Pero awor e ta comprende, pasobra e no sa kiko e mester haci. E caso ta hopi tristo, Señor Presidente, y tin hopi mas aki na Aruba manera esey. Pero e cos aki a tuma lugar na mal tempo pa mi, pasobra net un poco promer cu esey mi a lesa e voorstel na Bestuurscollege pa duna mil (1000) florin como un geschenk pa cumpra un vlaggemast pa e Mariniers Korps na Savaneta. Señor Presidente, mi no kier pa ningun hende tuma mi na malo y ni como radical, pero como humano. Como persona awe nochi den mi corazon mi ta sinti cu mi no por steun e voorstel di Bestuurscollege. Mi sa cu e caso aki ta falta di ningun hende. E no ta falta di Bestuurscollege y ni di ningun otro persona. E falta ta di e casa di e muher so. Pero den mi corazon, mi sa cu bosonan ta comprende mi mi no por steun e voorstel pa duna 1.000 florin pa cumpra un vlaggemast ora hende manera e familia cu mi a trece padilanti ta sufri di hamber den nos isla. Y mi ta kere cu e Mariniers Korps mes ta bay di acuerdo y e ta wordo propone pa duna e 1.000 florin na un di e liefdadigheidsinstelling na Aruba pa yuda hende manera e caso cu mi a menciona. Masha danki, Señor Presidente.

(Vertaling)

De vader heeft hen achtergelaten zonder een cent of een stukje brood in huis. Ik heb van dit geval gehoord en heb de dame laten roepen. Zij heeft met mij gesproken en huilende heeft zij mij verteld, hoe de kinderen 's avonds van de honger huilen, hoe zij niet kunnen slapen, hoe zij niet weet wat zij moet doen, wat zij allemaal moeten doen. Zij vertelde hoe zij kan begrijpen, dat men zich kan verdoen, dat men zijn gezin kan vermoorden. Dat kan zij nu wel begrijpen, omdat zij zelf ook niet weet, wat zij moet doen. Dit geval is zeer droevig, Mijnheer de Voorzitter, en zo zijn er veel meer hier op Aruba. Maar dit geval heeft zich op een slecht tijdstip voorgedaan, volgens mij, want toevallig heb ik een tijdje eerder gelezen over het voorstel van het Bestuurscollege om duizend gulden te schenken als een gift om een vlaggemast te kopen voor het Mariniers Korps te Savaneta. Mijnheer de Voorzitter, ik wil dat niemand mij kwalijk neemt en dat niemand mij uitmaakt voor radicaal, maar als menselijk. Als mens voel ik vanavond in mijn hart, dat ik dit voorstel van het Bestuurscollege niet kan steunen. Ik weet, dat dit geval de schuld is van niemand. Het is noch de schuld van het Bestuurscollege, noch van wie dan ook. De schuld ligt enkel en alleen maar bij de man van die vrouw. Maar in mijn hart weet ik dat U mij wel begrijpen zult: ik kan het voorstel om f.1.000,-- voor de aankoop van een vlaggemast niet steunen, terwijl er mensen zijn, zoals dit gezin, dat ik naar voren heb gebracht, die honger lijden op ons eiland. En ik geloof, dat het Mariniers Korps zelf het hiermee eens zal zijn en dat zij zullen voorstellen om die f.1.000,-- te geven aan een liefdadigheidsinstelling op Aruba om de mensen te helpen, zoals in het onderhavige geval vermeld. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, het zal wel lijken of een schenking ter herdenking van het 350 jarig bestaan van het Korps Mariniers een kleinigheid is. Niettemin is deze fraktie bereid om deze schenking te doen.

DE VOORZITTER: De heer Max Croes heeft gevraagd waar deze mast van gemaakt is. Deze mast zou dus f.1.000 kosten. Ik weet niet of de heer Croes de indruk heeft gekregen, dat deze mast f.1.000 kost. Er staat in het stuk aan de Raad, dat f.1.000 beschikbaar zou worden gesteld ten behoeve van de opstelling van een vlaggemast. De vlaggemast is een vlaggemast op een estrade, waarvan de totale kosten tegen de f.10.000 waren geraamd.
Het is ons niet bekend hoeveel die gekost heeft, maar het heeft in ieder geval meer gekost dan f.1.000. Voor zover ik mij kan herinneren is deze mast gemaakt van staal en de estrade is gemaakt van natuursteen.
De heer Anslijn heeft het gehad over een gezin dat honger lijdt en in verband daarmee kan hij moeilijk stemmen voor deze f.1.000 voor de vlaggemast.
Ik meen namens het Bestuurscollege te mogen spreken wanneer ik stel, dat deze f.1.000 geen reden zal zijn of kan wezen financieel voor het Bestuurscollege om die gezinnen die in aanmerking komen voor steun de nodige steun te verlenen, als er gezinnen zijn die nog niet gesteund worden.
Wij trachten in alle gevallen te helpen. Mocht er een geval zijn, dat nog niet geholpen wordt dan kan ik de heer Anslijn verzekeren, dat het Bestuurscollege de nodige steun zal verlenen, ongeacht deze f.1.000 aan het Korps Mariniers, want dat zal het ons heus niet onmogelijk maken om de nodige steun te verlenen.

DE HEER A.FALCONI, GEDEPUTEERDE: Señor Presidente, mi ta contento di tende for di boca di Señor Anslijn tocante e mama cu su 8 yui chikito kendenan na un dado momento ta den necesidadesnan urgente. Pero tambe, Señor Presidente, lo mi kier haci un suplica na Señor Anslijn, como miembro di Eilandsraad, cu mañan mes mi ta dispuesto pa tende e persona ey y a la vez encamina su problemanan na debida forma.
Pasobra nos t'ey, y ta nos deber como sirbidor di pueblo di lucha pa esnan cu berdaderamente mester di ayudo.

(Vertaling)

Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij uit monde van de heer Anslijn te horen over die moeder met haar 8 kleine kinderen, die op een gegeven ogenblik in een zo dringende behoefte verkeren. Ik wil de heer Anslijn dan ook verzekeren als Eilandsraadslid, dat ik bereid ben om morgen zelf deze persoon te horen en tevens om haar probleem op de juiste wijze te verhelpen.
Want wij zijn daar nu eenmaal en het is onze plicht, als dienaren van het volk, om te strijden voor hen, die hulp behoeven.

DE VOORZITTER: Het woord is thans aan de heer Eman in de tweede ronde.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb in het begin ingestemd met het geven van dit bedrag, want het houdt de erkenning in van hetgeen de Korps heeft bereikt. Ik heb daarin niet gezien, dat te kort zal worden gedaan aan de behoeftigen. Als ik daarop moet wijzen, Mijnheer de Voorzitter, dan kan ik op duizenden andere gevallen wijzen, waarin inderdaad niet bezuinigd wordt of met het geld wordt gesmeten, zonder dat het ter beschikking wordt gesteld om behoeftigen te steunen. Ik meen, dat het Eilandgebied niet met een bedrag van minder dan f.1.000 had moeten bijdragen, zodat wij dan onze stem daaraan kunnen geven.

DE HEER M.CROES: Natuurlijk heb ik geen bezwaar, Mijnheer de Voorzitter, om dit geschenk aan het Korps Mariniers hier op Aruba te geven.
Zij verdienen dit door hun 350 jarig bestaan.
Maar hier is weer een geval, waarbij bespreking in de huishoudelijke vergadering verhelderend zou hebben gewerkt. U hebt zich beroepen op een zinsnede hier in de aanbiedingsbrief waarin staat, om een bedrag te geven "ten behoeve van de opstelling" wanneer ik dat zo opvat, dan kan het misverstand nog groter worden.

Hadden wij dit echter eerder besproken, dan hadden wij kunnen merken dat dit niet zomaar een vlaggemast was, maar eerder een monument met een vlaggemast erin, dat zou dicht bij de werkelijkheid zijn geweest.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil de heer Gedeputeerde Falconi alleen maar de verzekering geven, dat ik morgen vroeg op zijn deur zal kloppen, met betrekking tot zijn toezegging.

DE VOORZITTER: Ik wil de heer Croes nog antwoorden. Hij zegt dat dit misverstand had kunnen worden opgelost als er een huishoudelijke vergadering was geweest. Ik wil de heer Croes antwoorden, dat er geen enkel bezwaar bestaat om dergelijke vragen te stellen in een openbare vergadering.
Wenst iemand nog hoofdelijke stemming?
Mijnheer Anslijn, heb ik goed begrepen dat U aangetekend wil zien dat U tegen bent?

DE HEER W.C.ANSLIJN: Ja, Mijnheer de Voorzitter.

Het voorstel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen, waarbij wordt aangetekend, dat de heer W.C.Anslijn tegen het voorstel is.

5. Brief van het Bestuurscollege dd. 17 februari 1966 betreffende uitgaven in verband met het huwelijk van H.K.H. Prinses Beatrix. (Ag.no. 1754; bijlage 1966 no. 4).

DE HEER A.WERLEMAN: Onzerzijds is er geen bezwaar, Mijnheer de Voorzitter. Ik wil alleen maar aan het Bestuurscollege vragen of het bedrag wel voldoende is, want nu dat de kosten reeds gemaakt zijn heeft het Bestuurscollege meer inlichtingen, anders komt men straks weer om een paar duizend vragen.

DE VOORZITTER: Wij zullen dat nagaan. Ik kan het U zo niet zeggen. Wij zullen nagaan wat de werkelijke kosten zijn geweest. Ondertussen zal binnenkort een ander verzoek de Raad bereiken met betrekking tot het bezoek.
Zijn er nog leden, die het woord verlangen?

Het voorstel wordt aangenomen zonder hoofdelijke stemming.

6. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1965 (3e wijziging). (Ag.no. 10283/1965; bijlage 1966 no. 6).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik zal niet overgaan tot een algemene beschouwing. Ik was bij de behandeling in de commissie-vergadering niet aanwezig, maar ik heb uit de stukken kunnen nagaan dat intussen het bedrag dat ter beschikking werd gesteld van f.50.000 verdubbeld werd tot f.100.000. Dat was voor een vergaderzaal voor het Bestuurscollege en de verbetering van de inrichting van de kamers van de gedeputeerden.
Mijnheer de Voorzitter, ik kan mij niet voorstellen, dat men een raming maakt van f.50.000 en dat men dan dat bedrag gaat verdubbelen.
Ook hier-omtrent zou ik een uitleg willen hebben. Ik wil ook van deze gelegenheid echter gebruik maken, Mijnheer de Voorzitter, om U er aan te herinneren, dat het menigmaal door mij werd verzocht een werkkamer ter beschikking van de Eilandsraad te stellen. Een behoorlijk geoutilleerde werkkamer, voorzien van alle stukken. In deze vergaderzaal heb ik mee gemaakt dat telkens wanneer wij iets opmerken, er naderhand uitleg over zal worden gegeven. Mijnheer de Voorzitter, indien wij beschikten over een werkkamer met bibliotheek, waarin alle notulen en de nodige stukken waren, dan konden wij onszelf vergewissen van de toestand.

Ik wil nogmaals een beroep doen op het Bestuurscollege om zo spoedig mogelijk hiertoe over te gaan. Dit is mij menigmaal toegezegd, Mijnheer de Voorzitter, dat er intussen voor het Bestuurscollege wel alles is ingericht. En naar ik heb horen vertellen van buiten, Mijnheer de Voorzitter, dat het niet eens onderdoet met wat men in de "White House" in Washington heeft. Maar, Mijnheer de Voorzitter, ik kan toch voor de Raad ook iets pleiten. Uiteindelijk is de Raad het lichaam, dat het eiland vertegenwoordigt en niet het Bestuurscollege, Mijnheer de Voorzitter.
Dus de Raad kan ook in de gelegenheid worden gesteld om, als tenminste de raadsleden wanneer zij daartoe bereid zijn of daartoe de neiging voelen, in de gelegenheid te zijn zich op de hoogte te stellen van alle stukken. Nogmaals herhaal ik, Mijnheer de Voorzitter, het is mij meerdere maal hierin toegezegd, maar tot nu toe heb ik geen begin of geen poging tot een begin gezien. Gaarne zou ik vernemen wanneer wij zo'n werkkamer, behoorlijk geoutilleerd zouden kunnen tegemoet zien.

DE HEER J.GEERMAN: Met Uw toestemming zal ik gebruik maken van de Landstaal.
Sẽnor Presidente, mi ta sumamente contento cu mi por a nota den e Memorie van Antwoord cu Bestuurscollege di Aruba tambe a haci un apelacion ariba Gobierno Central pa bin mas pronto cu ta posibel cu un Algemene Ziekte Verzekering. Señor Presidente, mi ta sumamente contento pasobra cu e aseguro general, den caso di enfermedad ta un ley pa cual mi a aboga den Staten di Antillas mas di un vez y tambe na Regeringsraad mi persona a papia cu nan tocante di e ley aki. Mi ta sumamente contento cu Bestuurscollege a haci e proposicion aki na Gobierno Central, pasobra den e toespraak di Su Excellentia Gobernador Debrot, dia 10 di mei na e apertura di zittingsjaar di Staten pa aña 1966 - 1967 a wordo treci padilanti door di Su Excellentia cu esaki ta un ley cu Regering lo bin cu ne den e aña venidero. P'esey mi ta masha gradeci na Bestuurscollege pa e apoyo aki.

(Vertaling)

Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer tevreden om in de Memorie van Antwoord te zien, dat het Bestuurscollege ook een beroep heeft gedaan op de Centrale Regering om zo spoedig mogelijk te komen met een Algemene Ziekte Verzekering. Mijnheer de Voorzitter, het doet mij zo'n groot genoegen, want deze algemene verzekering voor ziektegevallen is een wet, die door mij meer dan eens in de Staten van de Nederlandse Antillen werd bepleit en ook bij de Regeringsraad werd door mijn persoon over deze wet gesproken. Ik ben dan ook zeer blij, dat het Bestuurscollege dit voorstel heeft geentameerd bij de Centrale Regering, want in de redevoering van Zijne Excellentie Gouverneur Debrot op 10 mei bij gelegenheid van de opening van het nieuwe zittingsjaar van de Staten voor het jaar 1966 - 1967, werd ook door Zijne Excellentie naar voren gebracht, dat deze wet door de Regering naar voren gebracht zal worden in het komende jaar. Daarom ben ik het Bestuurscollege zeer erkentelijk voor deze steun.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik wilde ook even naar aanleiding van hetgeen gesteld is in de diverse stukken gaarne het Bestuurscollege een suggestie doen. Aruba is weliswaar het enig eiland, dat gedurende de afgelopen 15 jaar steeds een sluitende begroting heeft gehad, in tegenstelling met de andere 5 eilanden. Maar, het is zo, Mijnheer de Voorzitter, dat het eiland Aruba nog steeds geen eigenaar is van een eigen vergaderzaal. Als ik zo vlug even een reken sommetje maak dan hebben wij, geloof ik, voor dit gebouw in de 15 jaar reeds 1.1/2 ton betaald. En ik geloof, Mijnheer de Voorzitter, dat wij hieraan een einde moeten maken en zelfbeheerder zijn, eigenaar zijn, van een vergaderzaal.

Mijn suggestie is dan het volgende om te komen met 'n 4-jarenplan, f.20.000 of f.30.000 per jaar uittrekken, opdat wij dus binnen 4 jaar een goed gebouw van een ton neer kunnen zetten, waarbij ook aanwezig is voor de leden tot hun beschikking een bibliotheek met de P.B's, de A.B.'s en alles wat zij nodig hebben. U weet dat het een wens is, die wij al jarenlang koesteren, maar tot dusverre is er hieraan geen gevolg gegeven. Daarom zou ik willen verzoeken, dat U mijn suggestie overneemt en te zijner tijd aan ons daartoe een voorstel doet. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil nog terug komen op een antwoord van het Bestuurscollege met betrekking tot de bouw van een overdekte speelplaats bij de Sint Jan School te Cadushi Largo.
Ik heb indertijd opgemerkt, dat bij de bouw enkele constructie-fouten waren en dat twee gevels omgevallen waren vanwege de sterke wind, daarop zei het Bestuurscollege dat het komt vanwege de aardtrillingen.
Ik zie dat het Bestuurscollege nu zegt, dat de voorzieningen, die na een grondonderzoek door Dienst Openbare Werken gesteld waren een absolute veiligheid garanderen van de schoolkinderen voor wat betreft de kwaliteit van het bouwwerk. Ik wil graag aannemen, dat dit geldt voor de zuidkant waar men behoorlijke versterkingen, kolommen heeft aangebracht in de muren. Maar, Mijnheer de Voorzitter, aan de andere kant, aan de noordkant zijn er maar twee kolommen, die volgens mij niet zo zwaar zijn aangelegd. Ik maak mij sterk, dat als deze sterke winden en aardtrillingen doorgaan er wel iets gebeurt. Ik wil het Bestuurscollege vragen om het personeel van Dienst Openbare Werken hier nogmaals dieper op in te laten gaan en die zaak nog een keer onderzoeken, want volgens mij zijn die kolommen erg dun en ik weet niet of zij die zware belasting kunnen blijven dragen over een langere periode. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER J.ERASMUS: Mijnheer de Voorzitter, indertijd werd het Bestuurscollege verzocht om de wijken van Ayo en de buurt ten oosten van Santa Cruz te voorzien van vuilniswagens. Dus om al het huisvuil op te halen. Het Bestuurscollege had mij de toezegging gedaan om deze zaak te onderzoeken. Ik zou willen vragen of het Bestuurscollege dat onderzoek wel heeft gedaan.
Mijn tweede opmerking, Mijnheer de Voorzitter. Ik weet niet of deze vraag op het ogenblik op zijn plaats is, maar toch zou ik U willen vragen.
Ik heb de vorige week van de pers vernomen, dat twee dokters van Aruba naar een Zuid-Amerikaanse land waren vertrokken voor een zogenaamde werkbezoek. Ik zou graag Uw College willen vragen wat het werkbezoek inhoudt. Het maakt volgens mij een bedenkelijke indruk op Aruba. Sommige mensen vragen zelfs of deze dokters zelf ziek zijn. Dus, Mijnheer de Voorzitter, gaarne zou ik van U willen vernemen wat dit bezoek inhoudt.

DE VOORZITTER: Mijnheer Eman vraagt zich af hoe het mogelijk is, dat wij het krediet, dat aangevraagd was voor deze post, die verbouwing dus, achteraf verdubbeld moest worden. Deze vraag werd reeds gesteld bij de huishoudelijke vergadering en werd uitvoerig beantwoord in het Memorie van Antwoord. Het komt dus hier op neer dat het bedrag, dat aangevraagd was gebaseerd was op een globale raming. Pas daarna werd het verder uitgewerkt. Toen dus werk werd aanbesteed, toen bleek pas, dat het werk vele kosten meebracht dan bij de globale raming het geval was.
Wij willen toegeven, dat het misschien beter was geweest om dan weer naar de Raad te gaan om verhoging te vragen. Maar omdat de toestand daar van dien aard was, dat er dringende behoefte was aan die tweede vergaderzaal, want wij hebben het al die tijd met een zaal moeten doen, hebben wij op grond daarvan gemeend, dat wij hiermee kunnen doorgaan, ook omdat in principe deze verbouwing reeds werd goedgekeurd.

Maar om kort te zijn is deze overschrijding een gevolg van het feit, dat het eerste bedrag gebaseerd was op een globale raming voordat het werk was uitgewerkt.

Ten aanzien van de werkkamer voor de raadsleden kan ik de heer Eman mededelen dat het Bestuurscollege sinds geruime tijd en wel sinds het verzoek van de Raad hiertoe, een ruimte heeft aangewezen in het gebouw waar nu het Toeristenbureau zit, in de benedenverdieping , waar dus een werkkamer komt en andere faciliteiten. De reden waarom dit nog niet is gerealiseerd ligt hierin, dat het Toeristenbureau deze ruimte zal moeten vrijmaken en in de bovenverdieping gaan. De Dienst Economische Ontwikkeling die nu te kleinbehuisd is gaat dan naar het Bestuurskantoorgebouw waar nu de Eilandsontvanger zit. Het Eilandsontvangerskantoor gaat dan in het oude Postkantoor. Dus het gebouw dat vroeger het Postkantoor was moet eerst verbouwd worden en de aanbesteding kan zeer binnenkort plaatsvinden en wanneer dat gebeurt dan kan het Ontvangerskantoor daar naartoe, dan kan de Dienst Economische Ontwikkeling ook verhuizen en dan komt de ruimte vrij in het gebouw van het Toeristenbureau. Het Bestuurscollege heeft geen kans gezien om dit te bespoedigen. De Dienst Openbare Werken heeft hier meteen aan gewerkt, maar het bestek en de tekeningen voor het oude Postkantoorgebouw waren nog niet klaar.

De heer Finck heeft het erover, dat deze vergaderzaal al een groot bedrag heeft gekost aan huur en hij stelt voor om eigen faciliteiten te bouwen. Ik kan de heer Finck mededelen, dat het Bestuurscollege dezelfde mening is toegedaan en dat in verband daarmee in de tweede fase van het meerjarenplan, dat inmiddels is ingediend door de Antilliaanse Regering, krediet is aangevraagd door het Bestuurscollege voor faciliteiten, onder andere voor een eigen Eilandsraadzaal. Wij hopen, dat het de Antilliaanse Regering mogelijk zal zijn om hiervoor de nodige kredieten te verkrijgen. Reeds eerder heeft het Bestuurscollege dit krediet op de eilandsbegroting willen brengen, maar om zuivere financiele redenen hebben wij geen kans gezien dit krediet op onze eigen begroting te brengen.

De heer Werleman die zich zorgen maakt over de andere zijde van het gebouw waar maar twee kolommen staan, kan ik mededelen, dat nadat het een en ander zich voordeed met dit gebouw door de Dienst Openbare Werken in opdracht van het Bestuurscollege, een grondig onderzoek is ingesteld van het geheel. Dus ook van die andere muur. En op grond van dat rapport zijn dus die wijzigingen aangebracht die noodzakelijk werden geacht.
Dus de Dienst Openbare Werken heeft dat gebouw in zijn totaliteit zeer grondig bekeken en de wijzigingen of de technische aanvullingen die moesten plaatsvinden hebben plaats gevonden.

De heer Erasmus vraagt hoe het staat met de vuilniswagens voor Ayo en Santa Cruz. Aangezien dat dit punt niet op deze begrotingswijziging staat is het Bestuurscollege niet op deze vraag voorbereid. Eventueel als U dit in de huishoudelijke vergadering had gevraagd dan hadden wij daarop kunnen antwoorden. Wij zijn echter gaarne bereid dit nader te bekijken en de heer Erasmus hier nader over te berichten.

Wat betreft het werkbezoek van twee dokters kan ik de heer Erasmus mededelen, dat dit verband houdt met het volgende. Het komt nogal eens voor dat patiënten op Aruba niet die geneeskundige behandeling of verpleging kunnen krijgen die beschikbaar is. Wanneer het dan onvermogende patiënten betreft, dan wordt dus voor rekening van het Eilandgebied deze patiënten naar Nederland gestuurd om daar geopereerd te worden door specialisten, die hier niet aanwezig zijn .
Dit brengt zeer hoge kosten met zich mee.

Nu is het de bedoeling van dit werkbezoek om na te gaan of hier in de naaste omgeving met name in Colombia en in Puerto Rico eventueel deze behandeling en verpleging mogelijk is en zo ja, wat de kosten zijn.
Indien deze behandeling in deze landen mogelijk is en de kosten zouden lager wezen, dan zou het Bestuurscollege willen overwegen om in de gevallen die daarvoor in aanmerking komen de patiënten daar naartoe te sturen, in plaats van naar Holland, hetgeen ook nog dit voordeel met zich heeft, dat ook voor de familieleden dit veel dichterbij ligt en het is dan ook makkelijker om de patiënt te kunnen opzoeken, dan wanneer zij in Holland zitten. Het is dus nu een kwestie van afwachten op het resultaat van het werkbezoek en dan pas kan het Bestuurscollege zich nader hierover beraden.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, U wijst erop, dat er een globale raming was. Maar, Mijnheer de Voorzitter, als wij zo voortgaan met telkens deze globale ramingen van het Bestuurscollege te aanvaarden, die straks blijken verdubbeld te moeten worden, dan maken wij het budgetrecht van de Eilandsraad helemaal illusoir. Wij staan nu ineens voor het voldongen feit, Mijnheer de Voorzitter. De zaak is uitgevoerd en voltooid.
Het Bestuurscollege heeft gemeend, dat in principe reeds toestemming is gegeven door de Raad, dus men mag het dubbele ook gebruiken. Mijnheer de Voorzitter, toentertijd, toen er sprake was om de vergaderzaal van het Bestuurscollege te vergroten of uit te breiden en ook in de kamers van de gedeputeerden een verbetering te brengen, liep het verzoek, Mijnheer de Voorzitter, parallel met de uitvoering van het verzoek van de Raad om ook een werkkamer te krijgen. Wij gingen zelfs het gebouw bekijken waar de Kamer van Koophandel zat. Ik meen, dat intussen anderhalf jaar verlopen is en tot nog toe beschikken wij niet over onze eigen werkkamer.
Intussen is er weer een misverstand van een globale raming, die alleen maar f.50.000 bedraagt en het is wel voor het Bestuurscollege klaargemaakt.
Ik heb erop gewezen, Mijnheer de Voorzitter, dat de Eilandsraad feitelijk het lichaam is dat het eiland vertegenwoordigt en niet het Bestuurscollege. Dus ik meen dat de leden van de Eilandsraad recht hebben om ook over een geoutilleerde werkkamer te beschikken. U zegt mij nu, dat men op een verhuizing wacht. Een verhuizing van een beneden-verdieping naar een hogere verdieping, dat bijna nagenoeg niets zou kosten en dat nog niet gerealiseerd had kunnen worden.
Mijnheer de Voorzitter, hoe legt U mij dat uit, hoe verantwoordt U dat?
Mijnheer de Voorzitter, ik dring erop aan, dat er ten spoedigste een werkkamer komt voor de leden van de Eilandsraad. Bij de opmerking van de heer Finck, Mijnheer de Voorzitter, kan ik mij ook aansluiten. Ook dat verzoek werd eerder door mij gedaan om er voor te zorgen, dat de Eilandsraad een eigen vergaderzaal krijgt met de mogelijkheid erbij van een werkkamer en bibliotheek, dus een algehele outillage. Maar toen werd mij erop gewezen dat dat te veel zou kosten en te veel tijd in beslag zou nemen en toen heeft men ons dat lapmiddel aan de hand gegeven om gebruik te maken van de beneden-verdieping van het Toeristenbureau.
Mijnheer de Voorzitter, tot nog toe is dat niet verwezenlijkt kunnen worden. Toch heeft het Bestuurscollege intussen een behoorlijke vergaderzaal, waarbij nu is gebleken, dat die kosten dubbel zijn dan de globale raming en de Eilandsraad beschikt over niets. Nogmaals, Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal dat ik er op aandring, dat ten spoedigste ook voor de Eilandsraadsleden een behoorlijk geoutilleerde werkkamer ter beschikking wordt gesteld. Ik dank U.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb nu vernomen, dat er extra voorzieningen zijn getroffen bij de bouw van de overdekte speelplaats.
Ik neem aan, dat deze voorzieningen gemaakt zijn op kosten van de aannemer zelf en niet op onze kosten, zodat wij straks niet de rekening gepresenteerd krijgen.

Iets anders, Mijnheer de Voorzitter. Ik vind het fijn, dat U ons beantwoordt op al die vragen, maar ik zou graag zien dat de betrokken Gedeputeerde ons het een en ander beantwoordt. Laganan traha pa nan cent. (Laat hen ook eens werken voor hun geld).

DE VOORZITTER: Ik heb U niet gevolgd, Mijnheer Werleman, wat hebt U gezegd?

DE HEER A.WERLEMAN: Ik vind het fijn, dat U ons steeds beantwoordt, maar ik zou graag zo nu en dan ook een antwoord willen hebben van de betrokken Gedeputeerde. Laganan traha pa nan cent.

DE VOORZITTER:Ik wil nog even terug komen op hetgeen de heer Eman naar voren gebracht heeft.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, nog één opmerking en dat is ten opzichte van de ziekteverzekering. Ik meen, dat dit meer een landszaak is en daarom heb ik vanavond het woord niet gevoerd daarover.
Ik wil hier stellen, dat wanneer dit in de Staten van de Nederlandse Antillen als punt van agenda ter behandeling zal worden gebracht, ik hierover stellig het woord zal voeren en dit zal bepleiten, teneinde deze wet zo spoedig mogelijk doorgevoerd te krijgen.

DE VOORZITTER: Thans wil ik terug komen op hetgeen de heer Eman naar voren gebracht heeft over de kwestie van de faciliteiten. Het is dus niet zo dat het alleen maar afhangt van een verhuizing van beneden naar een bovenverdieping, want in die bovenverdieping zit juist de Dienst Economische Ontwikkeling. Die moet daar weg opdat het Toeristenbureau naar boven kan en dat is juist het probleem.
Ik moet toegeven, dat het inderdaad erg lang geduurd heeft , maar dat is ook weer te verklaren. De Dienst Openbare Werken heeft afgelopen jaar zich helemaal moeten wijden aan het aanbestedingsklaarmaken van de E.E.G.-scholen. Het betrof hier 11 scholen, waarvan al deze gebouwen moesten worden uitgewerkt zodat de aanbesteding plaats kon vinden. Vandaar dat dus de bezetting bij Dienst Openbare Werken zich helemaal daaraan heeft moeten geven en de andere werken, niet alleen de verbouwing van het Postkantoor, ook andere, hebben daar op moeten wachten.
Het is ons echter bekend, dat Dienst Openbare Werken thans op korte termijn klaar zal zijn met de verbouwing van het gebouw van het Postkantoor, zodat dan de opschuiving kan plaatsvinden.
Thans gaan wij over tot de artikelsgewijze behandeling.
Titel A. Gewone Dienst.
Zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen bladzijde 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10.

Bladzijde 10. Hoofdstuk VIII. Paragraaf 6. Post 2.08.06.3.67.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, hoe staat het eigenlijk met de Olde Molen? Is het in bedrijf of is de zaak gesloten? Weet U daar iets van, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: De Olde Molen is niet gesloten, het is in bedrijf. Het is verpacht geworden en is op het ogenblik in bedrijf.
Zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen bladzijde 11, 12, 13.
Titel B. Kapitaaldienst: bladzijde 15, 16, 17, 18.
Titel C. Reserve- Kas en Verrekendienst: bladzijde 20 en 21 en het ontwerp in zijn geheel.

7. Brief van het Bestuurscollege dd. 18 januari 1966 betreffende noodzakelijke transakties ten behoeve van de aanleg van de weg van Balashi naar Poos Chikito. (Ag.no. 7901/1965; bijlage 1966 no. 2).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER J.GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, in het kader van de E.E.G.-projekten, hoe staat het met de scholen? Wanneer worden de aanbestedingen gehouden? Hoe staat het met het vliegstation? Heeft men iets vernomen uit Brussel? Ik heb vernomen dat de aanbesteding een paar maanden geleden bestek klaar waren en plaats zou vinden, maar ik heb daarna niets kunnen vernemen. Daarom zou ik het Bestuurscollege willen vragen hoe het eigenlijk staat met deze projekten.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen maar wat vragen. De E.E.G.-gelden houden die ook in niet alleen de aanleg, maar ook de aankoop van eventuele gronden?
Ten tweede, Mijnheer de Voorzitter, het Bestuurscollege zegt in de brief van 18 januari dat er binnen afzienbare tijd een definitieve goedkeuring van objekt zal afkomen. Inmiddels zijn wij weer enkele maanden verder. Kan het Bestuurscollege ons mededelen of er iets in zicht is?
Mijnheer de Voorzitter, deze weg gaat straks aansluiten op de weg van Esperanza in de richting naar San Nicolaas tot ongeveer aan het huis van de heer Osbaldo Croes. Dit stuk weg is in zeer slechte toestand, Mijnheer de Voorzitter. Er moet iets aan gedaan worden. Het is verschrikkelijk en het wordt met de dag erger. Ik dank U.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb dezelfde vraag als de heer Werleman heeft gesteld. Ik wil het weer stellen. Er wordt gezegd, dat wij van de ontwikkelingsfonds gelden zou krijgen om deze weg af te maken en ook om de brug aan te leggen. Nu vraag ik mij af, Mijnheer de Voorzitter, krijgt men geld om over te gaan tot aankoop van deze gronden? Waarom zouden wij het nu moeten aankopen of wordt het straks geregeld? Wat ligt er eigenlijk in de bedoeling? Is er haast bij dat wij die gronden kopen of zijn de eigenaars nu alleen maar bereid dit direkt te verkopen of kunnen zij wachten tot wanneer wij over de nodige gelden beschikken? Niet dat ik bezwaren heb, Mijnheer de Voorzitter, om voorbereidingen te doen, maar ik zou gaarne willen weten, omdat een en ander hier verwarrend werkt, namelijk of er ook voor de aankoop van gronden gelden van de ontwikkelingsfonds beschikbaar zullen komen. Verder wat betreft wegen, die in een beroerde staat verkeren, Mijnheer de Voorzitter, als ik nú daarover begin te praten, dan zou ik over geheel Aruba praten, want overal op Aruba zijn er wegen, die in een zeer deplorabele toestand verkeren en ik hoop dat het Bestuurscollege zo spoedig mogelijk overgaat tot verbetering van deze wegen, waarvoor telkenjare hier gelden voor beschikbaar worden gesteld.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan, dat de prijzen van de gronden waarop de huizen staan inbegrepen zijn in de f.7.500.

DE VOORZITTER: U vraagt of de prijs van het huis inbegrepen is.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Neen, de prijs van de gronden, dus domeingronden, of die ook inbegrepen zijn in die f.7.500.
Verder had ik gaarne, dat bij dergelijke gevallen ook het nummer van de betrokken huizen in de stukken worden vermeld. Dat is meteen overzichtelijker.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen vragen of er voor de aanleg van het eerste stuk weg in werkelijkheid ongeveer 50.000 m2 grond nodig is. Dat is ongeveer 5 hectare. Wordt alleen dat stuk grond gekocht waarop de weg wordt gelegd of ook het omliggend stuk grond gekocht?

DE VOORZITTER: Ik zal eerst de heer Geerman antwoorden. Hij heeft gevraagd hoe het staat met de E.E.G.-projekten. Teneinde te voorkomen, dat wij afwijken van hetgeen aan de orde is zal ik mij beperken tot het E.E.G.-projekt waar dus hier sprake van is, namelijk de weg en de brug over het Spaans Lagoen. Er bestaat geen enkel bezwaar om U in te lichten over de stand van zaken van de andere E.E.G-projekten. U kunt te allen tijde deze inlichtingen bij ons verkrijgen, maar om te voorkomen dat wij gaan afwijken zal ik mij nu beperken tot beantwoording van de heer Geerman ten aanzien van deze brug en de weg. Deze brug en deze weg zijn officieel en definitief goedgekeurd door het E.E.G.-ontwikkelingsfonds.
Na de goedkeuring komt het uitwerken van dit projekt door de technische dienst. Dat is dan niet alleen voor de weg, maar ook voor de brug.
De bouwtekeningen moeten worden gemaakt, plus het bestek. De laatste inlichtingen, die het Bestuurscollege heeft ontvangen van de Dienst Openbare Werken luiden van dien aard dat verwacht kan worden, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, dat eind september de bouwtekeningen en het bestek voor deze brug met de bijbehorende weg gereed zullen zijn.
Dan zullen deze tekeningen en het bestek naar Brussel moeten gaan om aldaar door de technische dienst te worden goedgekeurd, of eventueel gewijzigd. Pas daarna krijgen wij het bericht uit Brussel of de openbare aanbesteding plaats kan vinden.
De heer Werleman vraagt of de E.E.G. ook de aankoop van gronden financieert. Ik kan de heer Werleman mededelen, dat het ontwikkelingsfonds van de E.E.G. de aankoop van gronden niet financieert. Dit moeten wij voor onze rekening verrichten en de E.E.G. staat erop dat dit gebeurt voordat het werk wordt aanbesteed. Dat is een van de voorwaarden, die het ontwikkelingsfonds stelt bij de goedkeuring van het projekt.
Hiermee heb ik dus ook de heer Werleman beantwoord. Hij had het namelijk over de brief van 18 januari, waarin in vooruitzicht werd gesteld een spoedige goedkeuring. Die goedkeuring is inderdaad enige maanden geleden binnengekomen. Met het verzoek van de heer Werleman om de weg die naar het huis van de heer Osbaldo Croes leidt te verbeteren zullen wij gaarne rekening houden.
De heer Eman heeft ook gevraagd of de grondaankoop door de E.E.G. wordt gefinancieerd. Ik heb die vraag reeds beantwoord. De E.E.G.financieert dus geen grondaankopen, maar stelt wel als voorwaarde, dat dit door belanghebbende plaatsvindt. De reden waarom hier haast bij is, is, dat dit bijtijds geregeld moet worden, voordat de E.E.G. machtiging geeft tot de openbare aanbesteding.
De heer Eman verzoekt het Bestuurscollege om zoveel mogelijk de zich in slechte toestand bevindende wegen op het eiland te repareren.
Er staat een krediet hiervoor op de begroting en wij zijn nog steeds doende deze wegen zoveel mogelijk te onderhouden.

De heer Anslijn vraagt of de prijs van de huizen inbegrepen zijn in de f.7.500. Maar het totaal is f.27.500 en het afbreken van die twee huizen zit in f.7.500. De rest is dus voor de grond. Wij hebben geen bezwaar om voortaan de nummers van de huizen te vermelden in de stukken.
Wij zullen met dit verzoek voortaan rekening houden.

De heer Figaroa vraagt of dit stuk grond nodig was voor de weg alleen, of dat ook de omliggende terreinen werden aangekocht. Het is zo dat dit stuk grond voor het allergrootste deel nodig is voor de weg.

Dit stuk grond wordt dus voor het grootste gedeelte door deze weg in beslag genomen. Aangezien de vorm van het perceel heeft het dus geen zin om het precies langs de weg af te snijden. Het is voor een algehele planning beter geacht om het stuk grond te kopen zoals dit terrein nu ligt.

DE HEER J.GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, U wenst niet in te gaan op de vraag, die ik heb gesteld. Maar over de vraag over de brug, Mijnheer de Voorzitter, kan ik wel terug komen. Als ik U goed heb begrepen komen de tekeningen klaar eind september, dan moeten ze nog naar Brussel gestuurd worden, daar zullen deze tekeningen met of zonder wijzigingen goedgekeurd worden en dan zullen zij weer terug gestuurd worden naar de Antillen om aan te besteden. Ik neem aan, dat de werkelijke aanbesteding plaats zal vinden na 1966, dus in 1967.
Mijn vraag is een technische vraag. Zijn wij gebonden aan een fase bij de E.E.G.? Met andere woorden, in Nederland zijn wij gebonden aan fase 1 hetgeen luidt, dat men bepaalde werken moet verrichten binnen een bepaalde tijd. Bij het brug-projekt zou ik dezelfde vraag willen stellen.
Indien men overgaat in 1967 met de aanbestedingen, zouden er moeilijkheden kunnen rijzen, dat wij misschien weer moeten overgaan naar een andere fase van een ander projekt. Met andere woorden zijn wij niet aan een fase gebonden met het E.E.G.-projekt?

DE VOORZITTER: Bij de E.E.G. is er wel sprake van een fase, hoewel men bij de E.E.G. meer spreekt van fondsen..
Er is een eerste fonds en een tweede fonds. Deze fondsen geven alleen een financiele limitatie op. Zij stellen geen beperkingen ten aanzien van het tijdsverloop. Dus er is geen enkel bezwaar en het brengt geen enkel probleem met zich mee om deze brug eventueel volgend jaar te bouwen.
Dat kan dus bij de E.E.G. Wij hoeven niet opnieuw dit aan te vragen.

Het voorstel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

8. Brief van het Bestuurscollege dd. 13 april 1966 betreffende de toekenning van een subsidie aan de Stichting Bethanië ten behoeve van het kindertehuis " Te Aworo". (Ag.no. 2678; bijlage 1966 no. 7).

Zonder hoofdelijke stemming en zonder beraadslaging wordt dit ontwerp aangenomen.

9. Brief van het Bestuurscollege dd. 15 juni 1966 betreffende de onteigening van een perceel te Mahuma voor de aanleg van een hoofdverkeersweg. (Ag.no. 188; bijlage 1966 no. 13).

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, eigendom is het recht om volledig het genot over bepaalde goederen te hebben en daarover vrijelijk te kunnen beschikken. Dit recht mag door anderen niet worden geschonden. Onteigening is de zwaarste inbreuk op eigendomsrecht. Deze inbreuk, Mijnheer de Voorzitter, moet zeer voorzichtig worden gehanteerd. Wij hebben hier te maken met gronden, Mijnheer de Voorzitter, waarbij - ik niet weet welke departement, Dienst Openbare Werken of Domeinbeheer daarmee belast waren - men van te voren had kunnen voorzien, dat men over deze gronden zou moeten beschikken. Men had met de erfgenamen of met de eigenaars regelingen kunnen treffen. Mijnheer de Voorzitter, dat heeft jaren geduurd. Ik heb zelf in handen gekregen brieven waarin aan bepaalde eigenaars aanvankelijk twee gulden per m2 werd aangeboden. Daarna werd die brief ingetrokken en de prijs werd op f.1,-- vastgesteld.
Zoëven, Mijnheer de Voorzitter, bij de behandeling van de grondwaarde ter uitbreiding van de school, heb ik de vraag gesteld of er een maatstaf bestaat, waarnaar men grondwaarden bepaalt en vaststelt.

Mijnheer de Voorzitter, het is gebleken niet zo te zijn. Hier gebruikt men alleen vullingen. Mijnheer de Voorzitter, dit stuk grond ken ik toevallig en ik weet wanneer de weg daardoor loopt dat het overige gedeelte van die grond niet meer bruikbaar zou zijn.
Men zou geen toegang meer hebben tot de gemene weg.
Mijnheer de Voorzitter, weliswaar werd aan de erfgenamen medegedeeld, dat men een brug zou bouwen. Men heeft die brug geschat op f. 60.000, hetgeen meer is dan wat men aan dit stuk grond zou besteden. Mijnheer de Voorzitter, zoals ik zeg, wanneer men gebruik gaat maken van een wet dat indruist tegen een eigendomsrecht, dan moeten wij zeer voorzichtig zijn. We moeten trachten de eigenaars niet te benadelen. Een bepaalde maatstaf voor grondwaarde - dat heb ik hier vanavond kunnen constateren en kunnen vaststellen - schijnt bij het Bestuurscollege niet te bestaan. Men handelt naar omstandigheden. U stelt in Uw stuk dat andere eigenaars zich erbij hebben neergelegd om de gronden te verkopen tegen de hen aangeboden prijs. Mijnheer de Voorzitter, ik heb brieven in mijn handen gehad, zoals ik zeg, van gronden, die aanvankelijk tegen f. 2,-- per m2 werden aangeboden aan de eigenaars en daarna werd druk op hen uitgeoefend en werd hun medegedeeld, dat men tot onteigening zou overgaan, indien men niet voor f.1,--, dus voor de helft zou verkopen. Mijnheer de Voorzitter, wij moeten geen misbruik maken van een recht, dat alleen maar gegeven is ten algemene nutte. Ook dit mis ik in Uw stuk. En of de omschrijving hierin voldoende is om algemene nutte te stellen, betwijfel ik, Mijnheer de Voorzitter. Ik meen, dat het met zoveel woorden hierin had moeten staan. Maar dat is een formalistische kwestie, die de rechter straks zou moeten beoordelen. Mijnheer de Voorzitter, onze fraktie kan niet gewoonweg haar instemming geven om over te gaan tot onteigening van eigendommen, wanneer wij niet zeker zijn, dat anderszins niet gehandeld zou kunnen worden. Volgens Uw brief aan de Raad, Mijnheer de Voorzitter, is er nog steeds de mogelijkheid voor een onderhandeling.
U zegt, dat de erven bereid zijn te onderhandelen. Alleen omtrent de prijs en de grootte kon men niet tot overeenstemming komen. U verwijst dat er een erfgenaam daarbij is, die zich nog niet heeft uitgelaten. Mijnheer de Voorzitter, toevallig weet ik ook dat het hier een erfgenaam betreft, die niet in het bezit is van zijn verstandelijke vermogens. Dus hier gaat men onteigenen ook tegen een persoon, die zich niet kan weren op dit moment. Mijn voorstel is, Mijnheer de Voorzitter, om uit deze Raad, voordat men ertoe overgaat om machtiging te geven aan het Bestuurscollege, een commissie te benoemen bestaande uit de frakties van deze Raad om terrein te gaan opnemen, welke commissie zich zou kunnen bedienen van deskundigen ten opzichte van de waarde van die gronden in die buurt. Mijnheer de Voorzitter, ik neem niet aan, dat dit de hele waarde van deze grond is, waarvoor U hebt kunnen transigeren. In het vorige stuk, omtrent een ander stuk grond hebt U het geraamd voor de helft van de prijs en U komt met een voorstel om het nu te verdubbelen. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, voordat wij overgaan tot deze stap, dus inbreuk maken, zwaarste inbreuk maken op het eigendomsrecht, dat nimmer tevoren in deze Raad werd genomen, stel ik voor dat een commissie uit deze Raad wordt benoemd om deze grond te gaan bekijken en de omliggende gronden om de reëele waarde te kunnen vaststellen desnoods met gebruikmaking van deskundigen die de waarde van deze gronden kunnen bepalen. Mijnheer de Voorzitter, het kan ook zo zijn, dat wanneer de weg dwars loopt door een bepaalde grond dat de rest van de grond waardeloos blijft voor de eigenaars. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, wil ik met nadruk herhalen, dat voordat wij deze stap in de Raad nemen, dat een commissie uit deze Raad benoemd wordt om verslag uit te brengen van haar bevinding aan deze Raad. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, deze fraktie gaat niet over één nachtijs, wanneer het voorstellen betreft van eenzijdige aard. En dit is een voorstel van zeer betwijfelde aard.
Maar, Mijnheer de Voorzitter, wij hebben deze zaak niet begrepen als zou onteigening moeten plaatsvinden, omdat er geen overeenstemming bereikt werd. Integendeel, Mijnheer de Voorzitter, op één na zijn alle eigenaren eens tot verkoop van dit stuk grond. Want, Mijnheer de Voorzitter, om de ene persoon juist wordt feitelijk de andere gedupeerd en het hele eilandgebied wordt ook gedupeerd. Want ik geloof niet, dat er hier één lid is in de Raad die het gevaar dat daar bestaat niet beseft, van een brug die zich in een dubbele S-bocht bevindt. Maar, Mijnheer de Voorzitter, het wil er bij mij niet in, dat toen wij deze zaak behandelden op 21 oktober vorig jaar, dat het voorstel tot de voorlopige goedkeuring zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen. Wij weten allemaal, Mijnheer de Voorzitter, dat binnen zes maanden dit uitgevoerd moet worden, tenzij de Gouverneur alsnog 6 maanden uitstel verleent. Dat is uiteindelijk ook gebeurd. Mijnheer de Voorzitter, ik kan niet begrijpen, dat men zegt of dat er gezegd wordt en dat er gedacht wordt, dat vanwege de prijs en de grootte het Bestuurscollege deze zaak wil onteigenen.
Mijnheer de Voorzitter, wanneer het daarom ging, had het Bestuurscollege ruim genoeg de gelegenheid gehad en de tijd om hierover te praten.
Ik heb mij in verbinding gesteld met enkele van deze eigenaren en ik heb de verzekering van hen gekregen, dat zij bereid zijn óf te verkopen tegen een gangbare prijs óf te onteigenen, dat zij daar geen bezwaar tegen hebben. Misschien mogen wij ons gelukkig prijzen, dat het de eerste keer is, dat wij hier in de Raad praten over onteigening. Echter op de Antillen is het niet vreemd, want een jaar of 17-18 geleden werd het elektrische bedrijf op Aruba onteigend door de Staten van de Nederlandse Antillen, toen wij nog geen Eilandsraad hadden. Mijnheer de Voorzitter, tegenover het voorstel van de heer Eman - als ik even hierop mag ingaan - om een commissie van deskundigen te benoemen, staat deze fraktie niet ongunstig en wij willen gaarne medewerken, mits wij de tijd hebben om voor 21 oktober hier een oplossing in te brengen. Ik ben geen deskundige en ik zal ook nooit in deze commissie zitting nemen als ik er geen verstand van heb. Maar mocht het zo zijn dat het Bestuurscollege een commissie van deskundigen gaat benoemen, misschien ook met politieke figuren erin, en zouden wij kunnen klaar komen vóór oktober, dan zou deze fraktie bereid zijn om dit voorstel in overweging te nemen. Ik kan voorlopig hiermee volstaan bij de eerste ronde. Misschien zal ik in de tweede ronde nog even wat willen zeggen. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Wij zullen thans overgaan tot beantwoording van de vragen in de eerste ronde.
De heer Eman heeft gewezen op het grote belang van het eigendom en dat men met de grootste voorzichtigheid te werk moet gaan wanneer men eventueel tot onteigening wil overgaan.
Ik kan de heer Eman mededelen, dat het Bestuurscollege het helemaal eens is met hem. Wij hebben dan ook met tegenzin en na jaren lange onderhandelingen ons pas genoodzaakt bevonden om hiertoe over te gaan.
Ik wil verder erop wijzen, dat juist om de redenen, die de heer Eman naar voren gebracht heeft, juist om de belangen van de eigenaars te beschermen deze verordening zeer stringente regels stelt waar wij ons aan moeten houden, wanneer wij tot onteigening moeten overgaan.
Aan deze regels hebben wij ons dan ook stipt gehouden. Tenslotte wil ik erop wijzen, dat deze zaak ook nog bij de rechter komt, voordat er een definitieve uitspraak plaatsvindt. Het is dan ook de mening van het Bestuurscollege, dat met deze verordening in de hand, met de regels, die gesteld worden en die in acht worden genomen en het feit, dat de rechter uiteindelijk de uitspraak heeft in deze, de rechten van de eigenaar alleszins gewaarborgd zijn.

Ik moet er even op wijzen, dat de heer Eman uitgegaan is van de onteigening ten algemene nutte en dat is dus hier niet het geval. Er is een aparte paragraaf voor onteigening voor aanleg van wegen. Deze onteigening vindt dus niet plaats ten algemene nutte, maar op grond van de onteigening voor de aanleg van wegen.
Ik wil nog opmerken, dat het moeilijke punt hier is, dat terwijl de meeste erfgenamen wel bereid zijn te onderhandelen er één erfgenaam is die dit pertinent weigert. Het Bestuurscollege heeft ook duidelijk in de stukken laten zien, dat er onderhandeld geworden is met alle erfgenamen. Met het merendeel valt te praten en men zou eventueel tot een overeenstemming kunnen komen, maar er is één erfgenaam, waar bij wijze van spreken, niet mee valt te praten. Ik kan mij nog herinneren de laatste keer toen met hem onderhandeld werd, dat hij stelde dat hij alleen bereid was het terrein te verkopen als Hare Majesteit de Koningin persoonlijk hem dit kwam verzoeken. Verkeerstechnisch zal U wel met mij eens zijn, dat deze situatie grote gevaren met zich meebrengt, vooral voor degenen die deze weg dagelijks berijden om naar hun werk te gaan en terug, mensen die op San Nicolaas moeten wezen en omgekeerd, die moeten dus dagelijks deze omweg berijden en dit is een zeer groot bezwaar voor deze mensen. Vandaar dat het Bestuurscollege gemeend heeft na al deze onderhandelingen en omdat dus gebleken is, dat het niet mogelijk is om met al deze erfgenamen tot overeenstemming te komen, deze weg te moeten bewandelen. Wanneer het met deze heer mogelijk was geweest tot overeenstemming te komen, dan hadden wij daar absoluut de voorkeur aangegeven. Met andere woorden, het gaat niet, zoals de heer Finck zegt om de waarde noch om de grootte. Het gaat erom, dat er een erfgenaam is, die ongeacht wat wij ook doen, niet wil meewerken.
Hiermee meen ik te kunnen volstaan. De heer Finck heeft geen nieuwe gezichtspunten naar voren gebracht. Ik wil alleen nog even stellen, ten aanzien van de heer Eman, dat hier niets nieuws onder de zon is. De onteigening van deze zaak op zich was reeds in de Raad in eerste instantie en de Raad heeft dit dus reeds goedgekeurd. Dit is alleen maar de tweede stap. De eerste stap in deze onteigening heeft de Raad zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd. Deze tweede stap is voorgeschreven volgens de onteigeningsverordening en 't is juist, omdat het Bestuurscollege zich houdt aan deze regels dat nu in deze tweede fase dit weer tot de Raad komt. Dus het Bestuurscollege heeft gemeend te mogen concluderen, dat zij in overeenstemming met het beleid van de Raad heeft gearbeid door aan deze zaak te werken namelijk met goedvinding van de Raad. Ik zou hiermee willen volstaan.
Zijn er nog spreker voor de tweede ronde?

<u>DE HEER C.A.EMAN</u>: Mijnheer de Voorzitter, U zegt zelf, dat ten opzichte van de prijs en de grootte geen overeenstemming met de ervers werd bereikt. Bovendien hebt U gezegd, dat er één of andere erfgenaam is waarmede niet valt te onderhandelen. Ook dat is in de wet voorzien, Mijnheer de Voorzitter. Wanneer iemand niet beschikt over zijn verstandelijke vermogens, dan wendt men zich tot de Rechter en wordt een curator aangewezen, die dan over zijn zaken beslist, dus die dan zijn zaken waarneemt. Mijnheer de Voorzitter, wel laat U hier doorschemeren, dat er nog mogelijkheid ter onderhandeling bestaat. Daarom zeg ik, voordat wij overgaan tot deze uiteindelijke stap, een stap die inbreuk maakt op het onteigeningsrecht, dat ik voorgesteld heb een commissie uit de Raad te benoemen, die zich zou kunnen bedienen van deskundigen om een verslag uit te brengen aan de Raad, opdat de Raad gedekt zou kunnen zijn. Mijnheer de Voorzitter, zoals de stukken hier voor mij liggen kan onze fraktie onze medewerking daaraan niet verlenen.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, de heer Eman komt met hetzelfde voorstel waar ik de toezegging doe om het eventueel te ondersteunen. Maar nu is dit gebaseerd op een heel andere zaak.
De heer Eman heeft eerst een beetje theatraal gesproken over de mensen, die geen juiste prijs zouden krijgen voor hun grond voor wat betreft de grootte van de grond. Nu laat de heer Eman een heel ander geluid horen, namelijk, dat het om die ene heer gaat en ook dat eventueel de rechter hier uitspraak moet doen tegen die geestelijk, abnormale individu.
Mijnheer de Voorzitter, ik ben het eens met hetgeen U zei en de fraktie van de Arubaanse Volks Partij heeft op 21 oktober 1965 dit voorstel goedgekeurd voor de voorlopige machtiging en ik vind het niet juist, dat nu maanden later een heel ander geluid gehoord wordt van dezelfde partij.
Op die wijze, Mijnheer de Voorzitter, kunnen wij moeilijk werken, want deze zaak is in een commissie-vergadering gekomen en toen in een openbare vergadering. De fraktie van de Arubaanse Volks Partij heeft zich ermee akkoord verklaard en nu dat wij aan het einde staan van deze zaak voor afhandeling, komt er plotseling een ander geluid.
Mijnheer de Voorzitter, gezien het feit, dat de heer Eman op twee benen hinkt, eerst over prijs en grootte en nu over de enkeling, geloof ik niet dat dit voorstel van de heer Eman erg ernstig moet worden opgevat. Mijnheer de Voorzitter, gelet op de uitleg die U gegeven heeft, zowel nu als in de stukken, geloof ik wel dat ik U zeggen mag, namens deze fraktie, dat wij U toestemming zullen geven tot verdere procedering van deze zaak. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Ik wil de heer Eman nog beantwoorden in de tweede ronde, dat het Bestuurscollege zich inderdaad tot de rechter heeft gewend om te verzoeken een curator aan te wijzen voor deze ene erfgenaam, omdat bleek, dat met deze man niet viel te onderhandelen. De rechter heeft toen aan een psychiater gevraagd of hij bereid is deze man krankzinnig te verklaren. De psychiater heeft geweigerd deze man voor krankzinnig te verklaren op grond waarvan de rechter niet bereid was een curator aan te wijzen voor deze erfgenaam. Het Bestuurscollege heeft dit geprobeerd en het is niet gelukt. Daarom hebben wij geen andere weg gezien.
Tenslotte wil ik de heer Eman erop wijzen, dat zelfs voordat de zaak een rechtzaak wordt, het voorgeschreven is, dat het Bestuurscollege zal trachten tot een overeenkomst te komen. Dus onze deur is niet dicht. Wij zijn bereid verder te onderhandelen. Wij moeten verder onderhandelen en zullen ook verder onderhandelen. Dat wordt van ons verwacht. Er zijn nog mogelijkheden, want voordat de rechtzaak voorkomt moet er nog getracht worden tot overeenstemming te komen en van onze zijde kan ik stellen, dat de laatste offerte, die wij gedaan hebben hoger ligt dan de marktwaarde van de grondprijs aldaar. Ik geloof ook, dat het grote probleem hier niet ligt bij de erfgenamen in het algemeen, maar bij deze ene man.
De advokaat, die onlangs werd ingeschakeld vertegenwoordigt alle erfgenamen met uitzondering van deze erfgenaam. En daarom is het ook dat er met deze advokaat niet valt te onderhandelen, omdat het geen zin heeft een overeenstemming te bereiken op een deel van het stuk grond, terwijl over de rest geen uitsluitsel kan worden gekregen. Er is dus een voorstel gedaan door de heer Eman om een commissie te benoemen uit de Raad van deskundigen en ik heb van de heer Finck gemerkt, dat hij achteraf er niet voor voelt om hiermee eens te zijn en hij gaat hier niet mee akkoord.
Wenst de heer Eman zijn voorstel te handhaven?

DE HEER C.A.EMAN: Ja, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Wordt Uw voorstel ondersteund?

De heer D.G.Croes en de heer M.Croes ondersteunen het voorstel van de heer C.A.Eman, die hoofdelijke stemming wenst.

DE VOORZITTER: Er zal dus worden gestemd over het voorstel van de heer Eman om een commissie te benoemen uit de Raad met deskundigen, die deze aangelegenheid zal bestuderen en verslag uitbrengen.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, mag ik voorstellen, dat wij eerst stemmen over het verzoek van het Bestuurscollege?

DE VOORZITTER: Nee, Mijnheer Finck, ik zal eerst het voorstel van de heer Eman aan de orde brengen. Ik wil het nog even corrigeren.
De heer Eman stelt dus voor een commissie uit de Raad te benoemen eventueel bijgestaan door deskundigen.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn stem motiveren? Een paar jaar geleden toen een zekere W.C.Anslijn gedeputeerde Anslijn was, heeft hij mee gewerkt aan het opmaken en goedkeuren van de plannen in verband met het aanleggen van een nieuwe weg Oranjestad - Balashi. Gedeputeerde Anslijn heeft een bepaald standpunt ingenomen in verband met de eventuele onteigening indien het noodzakelijk was van bepaalde gronden gelegen te Mahuma en Parkietenbosch. Mijnheer de Voorzitter, de functie is veranderd. Gedeputeerde Anslijn is raadslid Anslijn geworden, maar het standpunt in dit verband is niet veranderd. Raadslid Anslijn gaat de vroegere gedeputeerde Anslijn vanavond niet in de steek laten. Ik steun het standpunt van gedeputeerde Anslijn en ik stem tegen het voorstel van de heer Eman.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn stem motiveren? In de vergadering van 21 oktober 1965 heb ik naar voren gebracht, dat het ons bevreemdt, dat wij geen antwoord van het Bestuurscollege hebben ontvangen op destijds in de vergadering gestelde vragen welke aanbiedingen of offertes aan de eigenaren van deze gronden zijn gedaan en welke bezwaren deze eigenaren er tegen hadden om deze gronden niet aan de Overheid over te dragen. Daar heb ik ondermeer van de Voorzitter als antwoord gekregen; onze indruk is, dat met deze ene persoon niet valt te regelen. Het lijkt mij moeilijk om in een openbare vergadering hier meer van te zeggen. En naar aanleiding daarvan had ik gehoopt, dat dit onderwerp verder in een huishoudelijke vergadering zou worden behandeld. Dat is niet gebeurd en ik steun bij deze het voorstel van de heer Eman.
Ik ben er voor.

Het voorstel van de heer Eman wordt verworpen met 5 stemmen vóór en 14 stemmen tegen.

Vóór stemden de leden: M.Croes, A.Werleman, D.G.Croes, C.A.Eman en F.D. Figaroa.

Tegen stemden de leden: W.C.Anslijn, A.Falconi, J.U.Maduro, L.Croes, J.Erasmus, A.I.W.Wijngaarde, L.V.Britten, D.Tromp, I.S. de Cuba, J. Geerman, L.A.I.Chance, E.R.Finck, D.Flemming en F.V.Lacle.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, hoeveel stemmen vóór zijn er geweest?

DE VOORZITTER: Vijf stemmen vóór, Mijnheer Finck.

DE HEER E.R.FINCK: Ik dacht dat er vier stemmen vóór waren.
De heer Eman heeft toch tegen gestemd?

DE VOORZITTER: Hij heeft dat gecorrigeerd, Mijnheer Finck.

DE HEER E.R.FINCK: Maar volgens de bepalingen kan dat toch niet, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: De heer Eman heeft in een adem "tegen" - "vóór" gestemd.

DE HEER E.R.FINCK: Dan is het "tegen", Mijnheer de Voorzitter. In het Staten-College is het zo.

DE VOORZITTER: Mijnheer Eman, hoe gaat dat in de Staten op Curacao?

DE HEER C.A.EMAN: U zult dat even in het Reglement van Orde moeten nagaan Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, het is zo, dat wanneer een ander na het betrokken lid heeft gestemd, dan mag hij het niet meer wijzigen, dat is in de Staten dus, Mijnheer de Voorzitter, niet in de Eilandsraad, daarvoor moet U even in het Reglement van Orde kijken.

DE VOORZITTER: Mijnheer Finck, ik heb natuurlijk geen bezwaar om dit even te gaan uitpluizen, maar het maakt geen verschil hier, meen ik.

DE HEER E.R.FINCK: Wij zouden het toch gaarne even weten, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Ik heb het hier. Artikel 24, lid 5 van het Reglement van Orde Eilandsraad luidt: "Zodra enig lid zijn stem heeft uitgebracht kan een voorgaand lid niet meer stemmen of zijn stem wijzigen. Het laatst opgeroepen lid kan niet meer stemmen of zijn stem wijzigen, zodra door de Voorzitter de uitslag der stemming wordt bekend gemaakt".
De heer Eman heeft zijn stem gewijzigd, voordat het volgende lid zijn stem uitbracht en voordat de Voorzitter de uitslag bekend maakte. Dus er is geen bezwaar, dat de heer Eman zijn stem heeft gewijzigd.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, dat is alleen maar chicane van de kant van de heer Finck, niets anders.

DE VOORZITTER: Het voorstel is in ieder geval verworpen met 14 stemmen tegen en 5 stemmen vóór.

10. Brief van het Bestuurscollege dd. 13 april 1966 betreffende de automatisering van het telefoonverkeer tussen Aruba en Curacao. (Ag.no. 418; bijlage 1966 no. 8).

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, dezerzijds hebben wij geen bezwaar. Ik zou alleen het Bestuurscollege in overweging willen geven om onze lokale tarieven in overweging te nemen, met de mogelijkheid tot verlaging van de tarieven. Ook, Mijnheer de Voorzitter, zou ik het Bestuurscollege willen aanbevelen om de lonen van het personeel bij de Telefoon Dienst te bekijken om te zien of er geen verbetering in de lonen zou kunnen komen.

DE VOORZITTER: Mijnheer Eman, bedoelt U met de tarieven, het tarief voor de telefoongesprekken met Curacao.

DE HEER C.A.EMAN: Nee, Mijnheer de Voorzitter, op Aruba zelf.

DE HEER D.C.MATHEW, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, de heer Eman heeft zojuist gevraagd om na te gaan of er verbetering in de lonen bij de Telefoon Dienst mogelijk is. Wij hebben tijdens de openbare behandeling van de begroting van 1966 dit punt besproken.

Het Bestuurscollege heeft besloten om dit in het algeheel te bekijken. Het is moeilijk om de lonen bij de Telefoon Dienst op zich alleen te regelen, daar dit een scheve verhouding zou kunnen brengen ten opzichte van de andere diensten. Dus heeft het Bestuurscollege besloten om dit in zijn geheel te bekijken. Dus ook van de Haven- en Loods Dienst en de verschillende diensten, zodat men met een algeheel voorstel zou komen. Omtrent verlaging van de tarieven zou ik niet zo voor de vuist weg kunnen antwoorden op hetgeen de heer Eman heeft gevraagd. Dit zal eerst bekeken moeten worden.

Het voorstel wordt aangenomen zonder hoofdelijke stemming.

11. Brief van het Bestuurscollege dd. 20 mei 1966 betreffende de aanschaffing van een ambulance-wagen. (Ag.no. 1457; bijlage 1966 no. 10).

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen maar vragen of met dit bedrag wel degelijke ambulance-wagens worden aangeschaft en niet die zogenaamde bestel-wagens of op bestel-wagen- lijkende ambulance. Die voldoen niet aan de eisen, Mijnheer de Voorzitter. In verband met het stichten van het nieuwe ziekenhuis moet het Bestuurscollege er ook voor zorgen om in de toekomst ook degelijke, behoorlijke ambulancen aan te schaffen. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik zou alleen maar willen weten over hoeveel ambulancen wij op het ogenblik beschikken. Deze is ter vervanging van andere, neem ik aan. Waar worden die ambulancen gestationeerd? En hoeveel per plaats?

DE HEER I.S. DE CUBA, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de vraag van de heer Werleman kan ik hem antwoorden, dat wij van plan zijn hetzelfde soort ambulancen te bestellen, als wij in het verleden hadden. Dus niet als de nieuwe die wij laatst gekocht hebben, maar als die die wij vroeger hadden. Hoeveel ambulancen wij thans hebben, dat is moeilijk voor mij om zo te zeggen, Mijnheer de Voorzitter. Als ik mij niet vergis zijn het drie. Twee in de stad en één in San Nicolas.

DE VOORZITTER: Wenst iemand nog het woord in de tweede ronde?

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, ik had het woord gevraagd, maar,.........

DE VOORZITTER: Mijnheer Figaroa, U hebt niet gesproken in de eerste ronde.

DE HEER F.D.FIGAROA: Neen, inderdaad heb ik nog niet gesproken, maar ik heb ook niet kunnen spreken, want U had mij het woord niet gegeven. U gaf het woord aan de heer Isaac de Cuba. Ik dacht, dat hij als lid van de Eilandsraad sprak, maar hij schijnt gesproken te hebben als gedeputeerde.

DE VOORZITTER: Ik heb nog gevraagd of iemand nog het woord wenste in de eerste ronde. Hebt U het woord gevraagd?

DE HEER F.D.FIGAROA: Jawel, Mijnheer de Voorzitter, maar ik had geen kans om te spreken.

DE VOORZITTER: Sorry, dan bied ik U mijn excuses aan en geef U alsnog het woord.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, bent U er zeker van, dat wij voor f.9.500 een fatsoenlijke ambulance-wagen kunnen aanschaffen?

DE HEER I.S. DE CUBA, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, dat moet zo zijn. De prijzen zijn aangevraagd.

DE VOORZITTER: Deze raming is gemaakt door de Dienst Openbare Werken, afdeling garage. Dus het zal wel in orde zijn.

Het voorstel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

12. Brief van het Bestuurscollege dd. 23 mei 1966 betreffende een schenking aan de Kiwanis Club Aruba ten behoeve van de Melkathon-aktie. (Ag.no. 439; bijlage 1966 no. 11).

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, deze aktie van deze vereniging is zeer te waarderen. Ik moet hier van deze plaats uit mijn lof spreken over de aktie van deze vereniging.
Gaarne geven wij onze stemmen tot deze subsidie-verlening.
Mijnheer de Voorzitter, wij vragen ons echter af, waar U hier stelt, dat van de World Health Organization hulp werd aangevraagd, wat intussen door het Bestuurscollege is gedaan en wat in de nadere toekomst verwacht kan worden. Ik weet niet, Mijnheer de Voorzitter, of deze subsidie door deze vereniging werd aangevraagd, maar ik zou willen, dat het Bestuurscollege in overleg wil treden met deze vereniging om te zien of deze vereniging meerdere steun nodig heeft.
Inderdaad wordt hierdoor in een behoefte voorzien, Mijnheer de Voorzitter, en ik heb niets anders dan woorden van waardering voor de handelingen van de aktie. Wij geven gaarne onze stem aan het voorstel.

DE HEER A.WERLEMAN: Ook dezerzijds, Mijnheer de Voorzitter, wordt de aktie, door deze vereniging gevoerd, zeer op prijs gesteld alsmede van een andere vereniging, namelijk de Amical, die in het verleden reeds in deze richting heeft gewerkt, zij het dan in een andere vorm van voeding aan schoolkinderen.
Mijnheer de Voorzitter, dit is echter een soort lapmiddel. U vraagt nu f.15.000 en misschien gaat de Kiwanis door, misschien gaat de Amical door en ook andere organizaties.
Maar, Mijnheer de Voorzitter, ligt het niet op de weg van het Bestuurscollege om deze zaak grondig te bestuderen?
In dit verband moet ik opmerken, dat wij bij de begrotingsbehandeling reeds meermalen hierop hebben gewezen en gevraagd om het mogelijke te doen. Dus deze zaak moet van Gouvernementswege gesteund worden, maar ook aangepakt worden.
Gaarne zouden wij willen vernemen, wat het Bestuurscollege in deze denkt te doen. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, onze fraktie juicht dit voorstel van het Bestuurscollege toe en wij geven onze medewerking om dit voorstel ten uitvoer te brengen.
Mijnheer de Voorzitter, ik wil het volgende vragen. Ik kan mij nog herinneren, dat toen de Kiwanis voor het eerst met deze Melkathon-aktie begonnen was er in de krant stond, dat op enige scholen geweigerd werd medewerking te geven aan het uitdelen van deze melk aan de kinderen van deze verschillende scholen.
Nu wil ik vragen of het Bestuurscollege ons enige inlichting hierover kan geven of nu eigenlijk alle scholen hieraan meewerken of dat er alsnog enige scholen zijn waar nog steeds geweigerd wordt door onderwijzers om hun medewerking hieraan te geven. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Ik wil de heer Eman antwoorden, dat het Bestuurscollege inderdaad in contact staat met de World Health Organization die in principe bereid is steun te verlenen in de vorm van goederen.
Dus voedingsstoffen, zoals melkpoeder en dergelijke. In opdracht van het Bestuurscollege is door de Dienst Maatschappelijke Zorg en de Dienst Volksgezondheid een studie gemaakt. Aan de hand van deze studie zijn cijfers en gegevens verzameld om na te gaan hoeveel er nodig is en van wat. Deze gegevens zijn gestuurd aan de World Health Organization en wij moeten thans afwachten wat hiervan het resultaat is.
Het Bestuurscollege heeft gemeend dat het in het belang is van de bevolking om gedurende deze overgangsperiode de Kiwanis te steunen met deze aktie, zodat er dus geen lacune komt in deze. Wij hopen, te zijner tijd deze aktie te kunnen overnemen met steun van de World Health Organization.
De heer Eman heeft voorgesteld om contact op te nemen met de Kiwanis om na te gaan of zij eventueel meer steun nodig hebben. De Kiwanis hebben zich schriftelijk gewend tot het Bestuurscollege en hebben toen verzocht dat het Eilandgebied voor iedere pond poeder geld beschikbaar wildenstellen voor een andere pond melkpoeder met een maximum van 20.000 pond melkpoeder of wel f.15.000. De Kiwanis hebben zelfs een maximum gesteld. Ik geloof, dat het niet op onze weg ligt om te vragen of zij meer nodig hebben, maar mochten de Kiwanis eventueel te zijner tijd in een situatie verkeren, dat zij meer nodig hebben, dan ben ik ervan overtuigd dat zij niet zullen nalaten zich tot ons te wenden.
De heer Werleman beschouwt dit als een belangrijke zaak en is van mening, dat het Eilandsbestuur hier een taak heeft en het is inderdaad juist. Het is in verband daarmee dat er dus ook een grondige studie, zoals de heer Werleman bedoelt, reeds heeft plaatsgevonden in opdracht van het Bestuurscollege en dat wij in contact staan met de World Health Organization. Hier is echter wel tijd mee gemoeid.
Deze organizaties werken nu eenmaal niet zo vlot en het is dus daarom, dat wij dit voorstel aan U doen, in afwachting van een definitieve oplossing.

De heer Chance heeft een vraag gesteld in verband met de medewerking van de scholen. Ik zou graag het woord geven aan Gedeputeerde Tromp.

DE HEER D.TROMP, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, het geachte lid Chance zei, dat toen de Kiwanis met deze aktie begonnen was, er van bepaalde krachten bezwaren naar voren zijn gekomen in verband met het bereiden en verstrekken van de melk op scholen.
Dat was alleen bij enkele openbare scholen.
Bij de bijzondere scholen ging het echter gesmeerd.
De krachten van de openbare scholen hebben intussen aan het Bestuurscollege een brief gezonden om te vragen of het Bestuurscollege bezwaren had, dat zij op school de melk bereiden en aan de kinderen verstrekken.
Het Bestuurscollege heeft intussen hierop gereageerd, dat wij van onze kant geen bezwaren hebben, mits dit de voortgang van de lessen niet hindert. Het gaat intussen ook goed.
De melk wordt door verschillende krachten thuis zelf bereid en op sommige plaatsen met de hulp van enkele schoonmaaksters.
Op het ogenblik is het geen probleem, Mijnheer de Voorzitter.
Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

Het voorstel wordt aangenomen zonder hoofdelijke stemming.

13. Brief van het Bestuurscollege dd. 24 mei 1966 houdende verzoek om machtiging tot het voeren van rechtsgedingen inzake de invordering van studiekosten. (Ag.no. 1128; bijlage 1966 no. 12).

Op voorstel van de Raad wordt dit agendapunt verwezen naar de huishoudelijke vergadering.

De Voorzitter sluit de vergadering.

Aldus vastgesteld in de vergadering van ....

De Voorzitter.

De Sekretaris.